

Cậu ơi làm gà bông của tớ nhé

Contents

Cậu ơi làm gà bông của tớ nhé	1
1. Chương 1 : Thích Thầm 1 Cô Bé.	1
2. Chương 2 : Cậu Ơi ! Kẹo Cửa Cậu Đây!	4
3. Chương 3 : Cầm Nắng Cậu Mất Rồi!	7
4. Chương 4 :	9
5. Chương 5 : Những Ngày Ngọt Ngào Và 1 Con Mưa !	13
6. Chương 6 : Cậu Lại Quên Nữa Rồi.	23
7. Chương 7 : Hai Ngày Dài Đợi Chờ!	28
8. Chương 8 : Trang Giấy Trắng...	32

Cậu ơi làm gà bông của tớ nhé

Giới thiệu

Chúc Bạn Đọc Truyện Vui Vẻ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cau-oi-lam-ga-bong-cua-to-nhe>

1. Chương 1 : Thích Thầm 1 Cô Bé.

- Mình, một thằng con trai năm nay 16 tuổi, đặt hết tình cảm của một thằng con trai mới lớn vào một đứa con gái năm lớp 10, tan vỡ. Ngu ngốc niếu kéo, đủ mọi cách, xếp 100 con hạc tặng nó, không biết bao nhiêu tin nhắn được gửi đến mong cậu cho tớ thêm 1 cơ hội. Nhưng tất cả chỉ là con số 0. Buồn bã, quyết định năm này không quen ai nữa. Chuyên tâm vào học hành. Thôi nhưng đó là chuyện năm ngoái rồi, kể lể làm gì. Mình bước vào năm học mới với một hi vọng mới !

- Năm lớp 11 mở ra, 3 tháng hè nằm nhà, ăn ngủ, đá banh, bơi lội, fap mãi cũng chán, cũng muốn đi học để cho biết không khí năm mới, được nhìn những áo dài thướt tha (đa số là của những con cá sấu ==”) ... Đang nằm ngủ, bỗng điện thoại reo :

- Ê Huy, biết gì chưa, năm nay lớp mình có 2 đứa vào đó.
- Chiều chuyển xuống hả, đùa, chiều nhiều đứa xinh lắm, hi vọng hi vọng ha ha
- Xinh cũng ko tới lượt mày đâu mà ham con chó
- Kệ tao, xinh ngồi ngắm cũng được. Cái lớp toàn cá sấu không nhìn chán bỏ mợ !!
- Ngày đầu tựu trường, khi đang nằm trên giường ngon giấc, lúc những tia nắng đã chiếu qua khe cửa sổ, lúc gà đã hết gáy, lúc mà chó bắt đầu được người ta thả ra cho ỉa bậy khắp xóm và sữa ỉnh ỏi, cũng là lúc báo hiệu là mình sắp... trễ giờ.
- Phấn khởi mặc chiếc áo đồng phục mà mẹ ủi thẳng tắp. Leo lên con xe phóng tới trường. Tới trường rồi. Một ngưỡng cửa mở ra, bao nhiêu điều kỳ lạ trong năm học này sẽ xảy đến nhỉ, không biết các bé lớp 10 năm nay vào xinh không nhỉ ? Không biết năm nay bà chủ nhiệm thế nào nhỉ? Sợ bị đi quá, năm ngoái chọc bã khóc luôn mà, và câu hỏi cuối cùng : không biết mấy giờ rồi nhỉ ?? Bắn vào trường. Xong phim rồi cả trường đã ngồi ghế nghe cô hiệu trưởng nói đầu tuần. Rón rén vào.
- Ê thằng kia, đi đâu đấy, đứng lại ! (láo thằng nào mà dám kêu mình đứng lại)
- Tên gì lớp mấy ?
- Dạ dạ, thầy kêu con chi vậy
- Đi trễ còn dám mang dép nữa. Cởi đôi dép ra, đưa đây nhanh !
- Dạ thôi thầy, thầy ghi tên con được rồi, cho con mang dép đi thầy !
- Không nói nhiều đưa đây, cuối giờ xuống lấy, qua 5/9 là tao thu dép luôn
- Đệt, ngày đầu đen như chó mực rồi, mang chân đất bước vào trường, ôi bao nhiêu con mắt nhìn. Ôi ! Nhục quá ! Chắc tụi nghĩ mình 1 là thần kinh, 2 là điên, 3 là không bình thường. Chạy nhanh tới lớp ngồi. Nghe cô hiệu trưởng dễ mến nói năm nay có nhiều bạn mới từ trường khác chuyển qua. Chà ! Chắc cũng nhiều bạn xinh lắm đây. Bước lên lớp niềm hi vọng tràn trề chuẩn bị gặp được một bạn nữ xinh xắn chuyển qua lớp mình. Nhưng ôi thôi ! thêm 1 bé cá sấu nữa 1 em đực rửa . Hix 1 cái chuồng cá sấu. Thôi kệ gặp lại lũ bạn thân cũng vui rồi. Chém gió tụi nó về đủ chuyện trên đời : con gái, đá banh, và con gái !
- Lại ngủ, đt lại reo : “Đi học con chóooooooooo !!!” đệt. Hôm nay học thêm Lý, quên cmnr. Mặc cái quần short, áo thun. Đặt mông lên con xe phóng tới lớp. Mở cửa vào, cả lớp nhìn mình như sinh vật lạ, vì đi học trễ nhất.
- Sao đi trễ vậy Huy ?? – Cô hỏi
- Dạ, con đâu có đi trễ, tại cô với các bạn tới lớp sớm thì có !!
- Lớp cười nghiêng ngả, mình vốn là 1 thằng rất nhộn và thích pha trò cho lớp, cô cũng cười tùm tùm, lết đến chỗ của mình. “Mấy con cờ hó, xích ra cho tao zô” . Trời không tin được, ngồi dây bàn bên tay trái mình là một bạn nữ cực kỳ xinh xắn, xinh lắm luôn ấy. Bạn ấy hình như mới vào học lớp này (mình thì học từ năm ngoái rồi). Da trắng bóc, cột tóc con rết vắt ngang, xắn tay áo lên 2 nấc, đang cười mỉm, gương mặt xinh xắn trông rất hiền. Vừa ngồi vừa nhìn bạn đó. Rầm ! Aaaaaaaa, ngã lăn quay ra.
- Lo nhìn gái hả mày, ha ha ha
- #%%#%#%#%*****
- Tụi nó cười như điên vậy, cười cái cm tụi bây . Thì ra lúc mình ngồi xuống, nó lén thu cái ghế ra phía sau rồi, mình ngồi xuống đưa cả 2 chân lên cười. Liếc ngang thấy bạn ấy cũng đang cười, 1 tay che miệng lại. Thấy cũng vui một chút vì đã pha trò được cho bạn ấy cười. Thôi tập trung học, tới trễ rồi còn lộn xộn nữa.
- Cuối giờ lén theo bạn ấy, bạn ấy dắt xe đạp ra trước cửa, chưa về, còn đợi 1 ai đó. Thằng Thái dắt xe ra (Thái và mình học chung lớp) à thì ra nó là bạn của thằng Thái. Bối biết rồi. Thứ 5 tới, lại học thêm Lý, lần này thì tới rõ sớm. Bước vào bàn học, thấy bạn ấy bước vào. Vẫn gương mặt xinh xắn ấy, cũng cột tóc con rết đánh ngang, xắn xắn tay áo, khoe 2 tay trắng bóc, đáng người nhỏ nhắn. Thật sự là mình mê mất

rồi, mình dám cá rằng bất cứ một đứa con trai nào thấy bạn đó cũng phải ngáng lại nhìn 1 chút đó! Đợi tụi nó vào đông đủ, mình hỏi mấy đứa xung quanh.

- Ê, nhỏ mới vào xinh thế tụi mày !

- Ai, à nhỏ kia hả, tao đâu biết, nghe nói thằng Thái rủ vào học !

- Thế à ?

- Mày hỏi làm cái gì, cửa đâu cho em, em bê dê thế ai mà ưa !!

- Chó đean ! Tao thấy xinh tao hỏi thôi mà !

- Con người ta có bồ rồi, cửa đâu ày – thằng Nguyên đáp lời.

- Lén liếc nhìn bạn đó thêm một lần nữa rồi tập trung học, nhìn lâu quá, bỗng nhiên bạn đó nhìn lại. Chết !! Vội quay đi, hi vọng bạn đó không biết mình nhìn trộm. Hết giờ ! Dắt xe ra về, thấy bạn đó cũng dắt xe ra, nhưng lại không về. Đợi thằng Thái nữa sao ?? Đúng thế, 2 đứa vờ đi xe đạp song song vừa nói chuyện. Rõ tức, con người ta có bồ rồi sao mà thằng này cứ đi theo thế hix hix.

- Hay tụi nó là bạn thân nhỉ ?? Hay thằng khỉ này nói là bạn đó có bồ rồi để mình khỏi để ý nhỉ, trong khi đó thì nó tán công ?? Dám lắm, năm ngoái nó cưa 2 em trong lớp rồi ! Tối ngủ mà những câu hỏi đó cứ vang vọng.

- Ngày tiếp theo học thêm Lý, lâu lâu lại ngó sang bạn ấy 1 cái. Thằng Thịnh bạn thân ngồi bên cạnh hỏi :

- Ê sao nhìn con người ta hoài zậy mày ?

- Thấy nó cột tóc dễ thương ghê !

- Ha ha, Cao Thái Sơn như mày mà cũng thích con gái nữa à)

- Cao Thái Sơn cái lông gì x(...

Đang học, bỗng cô nói :

- Hải Yến ơi, nói chuyện ít thôi, học đi kia, ngoan như bạn Ngân ngồi cạnh kia !

- Bạn đó cười ngượng, đỏ mặt, ngoan thế nhỉ ! Hải Yến, Hải Yến, sẽ nhớ cái tên này mãi, đến bây giờ mình mới biết đến bạn ấy được đó ! Hải Yến. ! Thằng Huy nay sau 1 năm nay không dám chú ý tới ai, lần này cũng biết rung động nhỉ. Uh ! Thì thích người ta đó có dám làm gì đâu, chỉ im lặng thôi, người ta có bồ rồi mà, với lại con người ta xinh thế chắc cũng không bao giờ tới lượt mình đâu.

- Đó là những ngày cuối hè, khi mà lớp học thêm học trước trên trường. Ngày đầu vào học chính thức trên trường, xong rồi chiều hôm đó đi học thêm. . Bước vào lớp thấy Yến đang mặc đồng phục trường mình. Ồ !! Thì ra Yến học trường mình sao, trước đây tụi nó nói Yến học trường khác.

- Chắc là mới chuyển vào (mình học khối sáng, các bạn chuyển trường thì toàn vào buổi chiều, vì sáng là khối lớp chuyên chọn, thi mới vào được, đầu năm chưa tăng tiết trái buổi nên sáng chả bao giờ gặp chiều). Bạn đó học trường mình thế này thì hay quá. Lại có thêm dịp được ngắm bạn đó rồi. Thích lắm ai đó nhiều lúc cũng hay nhỉ ?

- Ra chơi hôm đó đứng trên lầu 4. Nhìn xuống dưới, bỗng thằng Thịnh đứng bên cạnh chỉ tay xuống

- Người đẹp mày kia ==))

- Tao ngắm này giờ, mà con chó nói nhỏ thôi, tụi kia biết bây giờ !

- Biết cũng thế thôi, mày bê dê mà tụi nó ko quan tâm đâu.

- Bê dê cái \$^&**** . Tụi nó biết là tao cắt tr**m mày giờ !

- Yến đang đi với 1 bạn nữ nữa (mãi sau này mới biết là Hương). Hai đứa đi tung tăng khắp sân trường, nắm tay nhau. Nhì nhố cực. Không biết là trên lầu này có bao nhiêu cặp mắt đang ngắm nhìn. Mọi chuyện cứ thế, mình cứ mãi nhìn Yến từ xa, và mỗi lần thấy Yến là tụi bạn lại chọc mình : “Người đẹp của mày kia”. Cho tới 1 ngày...

2. Chương 2 : Cậu Oi ! Kẹo Của Cậu Đây!

- Hôm đấy 13/9/2012, chắc là ngày hết sức bình thường với 6,999 tỉ người trên thế giới. Nhưng với mình thì khác. Học Lý xong, ra về. Hôm nay thằng Việt nói đợi nó xịu chở nó qua trường nữa. Uh thì xuống trước dất xe ra ngồi đợi. Thằng này làm gì học xong chưa chịu xuống lâu thế nhỉ ? Trước mặt là Yến, đang ngồi trên xe, ngoảnh ra sau đợi gì đó. Chắc lại đợi thằng Thái để đạp xe đi chung đây mà !! Mà sao thằng Thái xuống lâu vậy, để con gái người ta ngồi đợi tội nghiệp thế. Đang ngồi ngắm từ phía sau. Tự nhiên Yến dựng xe, đi lại phía mình :

- Cậu ơi trông xe giùm tớ nhé !!

Vừa nói, bạn ấy vừa cười mỉm. Xinh ghê ! Lần đầu tiên mình được nhìn nụ cười xinh xắn đó gần như vậy đó.

- Ủ, cậu cứ để đó đi, mất tớ đền cho cậu 2 chiếc ! Mà cậu vào lớp tìm Thái hả ?

- Đúng rồi !! – Yến đi qua mình rồi ngoảnh mặt lại trả lời.

- Thử tưởng tượng, mỗi người con gái mình thích thăm lâu nay, ngay đến cả bắt chuyện cũng không dám, chỉ biết đứng xa ngắm nhìn thôi. Bây giờ lại nói chuyện với mình. Dù chỉ 1 câu, thấy trong lòng nó vui lạ thường ấy. Cảm giác này chắc chỉ những đứa FA giai đoạn cuối mới hiểu được nhỉ. Chắc tối nay lại mất ngủ rồi. Mấy đêm sau đêm nào cũng nằm trằn trọc nhớ lại cái lúc đó mãi. Nhớ nụ cười đó, nhớ giọng nói dễ thương đó. Nhớ cả dáng người nhỏ nhắn xinh xắn. Nhớ nhất là mái tóc nâu nâu thắt con rết nhỏ vắt ngang nữa.

- Không ngủ được. Mở máy lên thử xem có gì không ? Lúc đó là 1g sáng chủ nhật 16/9. Hay mình thử tìm Facebook bạn đó nhỉ. Ra không trời ! Để xem nào. “Hải Yến”. Enter. Toàn gì không thể này. Ra kết quả toàn U20, U30 không thể. Rồi 1 đám chụp hình chu mô nữa ! Thử lại xem. “ Hải Yến trường..... Ôi đây rồi, cảm ơn Mark Du Cờ Bớt nhiều nhé ! Add friend liền thôi. Vào xem mấy tấm hình của bạn ấy xem nào. Xinh quá đi mất ! Là do bạn đó xinh nhiều như vậy hay do mình thích bạn đó nhiều nên thấy vậy nhỉ. Chắc là cả 2 quá !! ^^!

- Bạn đấy accept friend rồi. Có nên PM chat facebook với bạn đó không nhỉ. Run ghê. Cố lên Huy, sao mà ỳ nhất thế. Nhất thế thì làm được gì hả. Thử 1 lần đi. Uh !

- Cậu biết ai không nè ?

- Hơn, ai thế nhỉ ?

- Tớ học chung lớp Lý với lớp Toán với cậu đó, ava nguyên mặt tớ luôn mà. !

- À tớ nhớ ra cậu rồi !

- Mấy bữa tớ thấy cậu cúp học rồi nha !

- Yến ngoan thế mà sao cúp học được !

- Ngoan trong ngoặc kép thì có ấy, cậu cho tớ Yahoo đi, có gì 2 đứa chat cho vui nhé

- Uhm, đây nè

Tiếp tục add nick yahoo hi vọng Y sẽ trả lời lại.

- Sao cậu còn thức khuya thế, 1g rồi nè – Mình hỏi

- Đang tỉnh ngủ mà phải thức add nick H đó !

- Woa, tốt dễ sợ hén

- Hi hi, H chưa ngủ hả ?

- Huy mới ngủ dậy mà.

- Sặc giờ này người ta đi ngủ mà ngủ dậy, làm gì mờ ám hả ?
- Ác, H ngủ từ trưa tới 7g tối rồi đi học luôn đó ^^ !
- Đồ khùng, ăn ngủ gì như heo !
- Sáng mai H ko đi học hay sao mà thức khuya thế !
- Thôi để mai ngủ bù, mai mẹ đi họp PH về kiểu gì cũng bị chửi nữa hix hix !
- Sao mà bị chửi thế !
- Tại H chọc cô chủ nhiệm hix hix
- Chết H nhắc Y mới nhớ, quên kêu mama họp PH rồi
- Cám ơn tui đi nè, sáng mai nhắc cũng được mà
- Thôi nguyên tuần được 1 ngày ngủ, ko dậy đâu
- Trờn ngủ như heo á, dậy sớm có xịu thôi mà !
- Sao mà dám nói Y là heo hả, H có biết con heo nó xấu lắm ko, giận luôn !
- Người ta mới giỡn có xịu thôi mà chưa gì giận rồi
- Giận !
- Thôi đừng giận nữa tớ mua kẹo mút cho nhé
- Uhm nhớ nha, không được quên đâu đó
- Cậu đúng là con nít mà !
- Cứ thế chat với cậu tới 2 giờ sáng, đứa nào cũng biết sáng mai ai cũng sẽ thức dậy lúc mặt trời đã lên đỉnh đầu, nhưng không sao. Chủ Nhật mà ! Cậu buồn ngủ, tớ nhắn ‘oyasumi nasai’. Cậu làm mặt ngố không hiểu là gì ! Đương nhiên là cậu không hiểu rồi. Chúc ngủ ngon tiếng Nhật đó mà.
- Viết thế để cậu cũng nán lại thêm được ít phút hỏi tớ có nghĩa là gì. Kêu tớ chỉ thêm cậu vài câu nữa. Bây giờ Y chúc H ngủ ngon lại bằng câu “ai si teru” nhé ! Uh ! Huy cũng “ai si teru” nhé . Ngốc ghê “ai si teru” có nghĩa là I Love You đó ngốc à. Thế là lừa được cậu nói yêu tớ rồi. Đọc tới đoạn này đừng giận nha !
- Chủ Nhật, nướng trên giường tới 12 giờ. Ngủ cho nhiều, tối tới cho nhanh. Còn đợi xem ai đó có online được không nhỉ. Nick cậu sáng đèn rồi. Vội vàng PM cậu trước.
- Ngày hôm nay Y thế nào, chắc lại ngủ ăn và ngủ nhỉ
- Làm như tui là heo vậy hả
- Heo cũng được, miễn sao dễ thương là được rồi , :) :) :) (vẽ cả chục con heo trong yahoo để chọc cậu)
- Thế thôi, heo không nói chuyện với người
- Thôi mà, thế tớ cũng làm heo nhé
- Uh, đúng rồi, cậu là đồ heo còi
- Sao kêu tớ là heo còi ??
- Cậu ốm thế, không là heo còi chứ heo gì ?
- Cậu thích con trai mập hả ??
- Không mập nhưng cũng phải to 1 chút, để tớ ôm cho ấm và bảo vệ tớ ...
- Mình cũng ốm thật đấy, tại cái tật chỉ thích ăn mì gói đây mà. 1m65 mà có 50 ký. Ôm quá. Sao bây giờ. Bạn ấy xinh như thế, mình cũng phải to 1 xịu cho xứng chứ. Nói thì dễ đó. Tao xem mày đó Huy. Làm gì đây cho to lên nào. Ăn nhiều, chạy bộ buổi sáng, tối uống sữa nhiều nữa. Ăn uống có thể được. Chứ

dậy sớm chạy bộ thì nghe thử thách quá. Mặc dù gần nhà là một cái công viên đang xây sát bờ kè, bên cạnh con sông Bình Triệu, sáng sớm chạy bộ đó thì lý tưởng quá rồi. Mà quan trọng : 1 thằng lười như mày có làm được không. Đủ quyết tâm thay đổi rồi không thế ??

- Tối lại đến, 9 giờ, học hành xong hết rồi. Xếp sách, xếp vở lại. Ngồi đợi nick 1 ai đó sáng đèn. Sao lâu thế nhỉ, ngủ quên hả ? Hôm qua rõ ràng là hẹn chat với tớ mà. Dậy đi heo ơi !

- Cuối cùng cậu cũng online. Nói chuyện với cậu không ngớt, sao hay thế nhỉ, biết bao nhiêu là chuyện không biết moi đâu ra nữa mặc dù ở ngoài chưa nói chuyện với cậu bao giờ. Tớ không biết gì về cậu, và cậu cũng thế. Hay là do tớ với cậu nói chuyện hợp nhỉ. Thấm thoát mãi cũng 2 giờ sáng rồi. Thôi chết, mai hẹn đồng hồ dậy sớm chạy bộ rồi. 4g30 dậy mới ghê chứ. Kiểu này thì ngủ 2 tiếng rưỡi thôi sao. Ặc ặc. Thôi mốt rồi chạy. Chạy thêm 1 ngày nó cũng chẳng to khỏe thêm được đâu. Ngủ thôi, không quên chúc cậu ngủ ngon. Hi vọng những giấc mơ ngọt ngào sẽ tới !

- Thứ 3 tới rồi, hôm nay lại gặp cậu. Nhưng khác với những ngày trước, hôm nay mình phải bắt chuyện với Yến. Chẳng thể đứng nhìn cậu trên như thế mãi được. Nhưng quả thật ngại lắm. Biết nói gì bây giờ, trên mạng tớ bắt chuyện hay lắm đấy, nhưng ra ngoài mới thấy mình là 1 thằng nhút nhát lắm cơ. À nhớ rồi hôm nay mua tặng cậu kẹo mút đèn chuyện chộc cậu là heo hôm bữa. Chà đó là việc đầu tiên tớ làm khi đi tới trường đó. Cậu thích ăn kẹo gì đây nhỉ. Bạc hà, cam, chanh, dưa hấu, cô ca, táo,... Hay là mua hết nhỉ. Trong túi còn 5k thôi. Lấy đại cam với dâu nhỉ. Con gái đứa nào chả thích 2 thứ đó.

- Cậu tớ rồi kia. Từ xa tớ đã có thể nhận ra cậu rồi. Dáng người nhỏ nhắn, đeo cái cặp con khỉ lùn màu nâu. Hi hi. Kẹo nè cậu ơi, tớ mua đèn cho cậu rồi nè. Khoan đã, bên cạnh cậu là còn 2 bạn gái nữa cơ. Trời ơi ! 1 người đã cố gắng hết sức mà còn chưa dám lại gần nữa ! Đẳng này là 3 đứa luôn. Cậu ơi kẹo của cậu nè, cậu đi 1 mình cho tớ đưa đi. Ông trời rõ ràng là không thương mình mà, 2 đứa kia đi tung tăng với cậu lên lớp luôn chứ. Tớ chỉ còn biết đi sau thôi chứ sao giờ.

- Vào lớp học, cậu ngồi sau, tay tớ vẫn còn nắm chặt 2 cây kẹo. Làm sao dám đưa cho cậu đây. Nhờ tụi bạn chuyển xuống sao. Thôi kỳ lắm, tụi này nổi tiếng bép xép. Nó đồn lên thì mệt. Mà đã hứa hôm nay đưa cho cậu rồi. Tớ đã hứa thì phải làm cơ. Nhưng mà ngại quá. Đúng là khó xử mà. Phải chi cậu đi một mình thì hay biết mấy. Hết giờ mau mau đi. Thầy giảng nhanh nhanh thầy ơi. Cuối cùng cũng xong. Lần này chắc chắn cũng sẽ đưa được thôi. Cậu đeo cái cặp con khỉ lên, ra về. Cái gì vậy trời !!. 2 quý kia đi chung nữa hả. Chắc ông trời giận mặt với mình rồi ! Kiểu này có nước đem kẹo về nhà ngậm thôi quá. Sao mà xui quá đi. Bực dọc đi xuống cầu thang, 2 bà tám kia vẫn cứ đi chung nữa. Về rồi, để cho con cái người ta về đi kia. Núp đi theo sau lưng cậu. Cuối cùng 2 đứa kia cũng chịu về, lúc đó cậu cũng đang dắt xe về luôn rồi.

- Nhanh chân lên, Yến sắp về mất rồi. Chạy vội vàng ra, lấy hết dũng khí nói với cậu. Bắt chuyện với 1 người con gái mình thích thăm lâu nay. Trời ơi, không bao giờ mình nghĩ có đủ can đảm để làm việc này :

- Cậu ơi ! Tớ đèn kẹo cậu nè !

Cậu ngạc nhiên, như vẫn chưa biết đó là ai. Quay lại, 2 mắt tròn xoe :

- Ủa H hả, sao giờ mới đưa thế, người ta về mất rồi

- Tại này giờ cậu đi chung với 2 bạn kia nên tớ, tớ tớ...

- Hi hi, cảm ơn cậu nha, tưởng cậu quên luôn rồi chứ !

- Sao mà quên được. Ăn xong nhớ đánh răng nha, ăn kẹo nhiều sún răng bây giờ !

- Sún thì cậu lo mà đèn cho tớ

- Thôi tạm biệt cậu tớ về nha !

- Ôi thành công mỹ mãn. Cuộc nói chuyện đầu tiên diễn ra hết sức suôn sẻ. Không ngờ cậu lại ko ngượng khi nói chuyện với tớ - 1 đứa con trai cậu chưa quen bao giờ. Tớ thì hoàn toàn ngược lại đấy. Cảm giác lần đầu quả thật khó tả. Nó giống như 1 thứ con người ta luôn ao ước đã được đáp trả đấy. Hạnh phúc lắm. Đúng là tình yêu con nít mà.

Đứng xa nhìn cậu dắt xe về. Một tay cầm ghi đông xe đạp, 1 tay cầm 2 cây kẹo của tớ. Mái tóc con rết đánh ngang, hai tay áo xắn lên. Chắc tớ sẽ không bao giờ quên được hình ảnh này đâu !

3. Chương 3 : Cảm Năng Cậu Mất Rồi!

- Đêm đó về nhà, lòng nôn nao lạ thường. Online ngay lập tức, không biết cậu có thể không nhĩ. Chắc không rồi. Con gái người ta còn ăn, tắm, ngủ nghỉ, học hành, hơi đâu mà chực chờ lên mạng suốt ngày như vậy được. Tớ thì chỉ biết nhìn chăm chăm vào cái friends list thôi. Cái mặt đen đen trước nick cậu, sáng đèn lên dùm đi. Mong lắm. Sáng đèn rồi kìa. Lần này PM tớ trước luôn

- Cám ơn cây kẹo của H nha

- Cám ơn hoài, tớ ngại ghê, có cây kẹo thôi mà !

- Hông ngờ cậu lại nhớ đó

- Sao lại không nhớ được, tớ hứa rồi mà !

- Sao cậu dám chắc thế, hứa cũng quên hoài chứ bộ

- Tin tớ nhé, cái gì tớ hứa với cậu thì tớ sẽ làm hết sức mà !

- Tạm tin đây !

- Đêm đó là đêm tớ ngon giấc nhất. Nói thế không biết có đúng không nhĩ. Tại ngủ có mấy tiếng thôi ! Nằm trên giường lăn qua lăn lại, không ngủ được. Sướng lắm, vui lắm cơ. Cứ nghĩ về lúc ngại ngần đưa 2 cây kẹo cho cậu mãi. Nằm không, cười ! giống tự kỷ quá đi mất. Nhắm mắt lại, ngủ đi. Mai mà còn dậy sớm đi học nữa mà.

- Cậu ơi kẹo tớ đền cậu này

- Cám ơn nha, cậu thiệt tốt bụng quá đi mất.

- Hihi không có gì mà - vừa nói mình vừa gãi đầu ngượng ngùng.

- Tớ cũng có này tặng cho cậu

- Gì thế ??

- Cậu lại gần đây, nhắm mắt vào !

- Ồ

- chụt

- Tú tu tù tu, tú tu tù tu tú ! Cục gạch 1280 reo inh ỏi bên cạnh. Cái nhạc chuông kinh điển của nokia. 4 rưỡi sáng. ‘Dậy chạy bộ đi thằng cờ hó’. Cái gì thế này, đệt đang mơ đến đoạn hay thì.

- Kể từ hôm đó, lên kế hoạch chạy bộ được cậu. Chắc là “nhiệm vụ bất khả thi 5” đây. Bắt đầu kế hoạch thay đổi bản thân nữa chứ. Đặt báo thức lúc 4 rưỡi sáng với lời nhắc : “Dậy chạy bộ đi thằng cờ hó”. Để lời nhắc thế cho nó quyết tâm. Ráng ăn nhiều hơn, mỗi ngày 3 chén, tối đến nấu mì ăn nữa, ăn xong thì lại uống thêm sữa. To đi, mập đi mau lên! Không hiểu sao cái “tình yêu con nít” này nó lại có sức mạnh thế nhĩ. Chịu ! Không giải thích được. Yêu đi thì biết thôi. Cố gắng to được thêm 1 xiu, cho ai đó ôm cho ấm nhé !

- Leo xuống nhà, xỏ giày chạy bộ. Rửa mặt mấy cũng không tỉnh. Kệ chạy đi xiu là tỉnh. Chạy bộ với một con mắt, con kia đang ngủ. Chạy bộ qua cầu Bình Triệu để đến công viên sát bờ sông. Ôi sáng sớm ở Sài Gòn đẹp thế sao ! Sáng sớm se se lạnh, cái lạnh sót lại sau cơn mưa hồi nửa đêm hôm qua. Dòng xe cộ vẫn tấp nập, những chuyến hàng chở trái cây, chở vịt, chở gà, ... chở đủ thứ cả, để tới được chợ sớm ở trung tâm Sài Gòn.

- Qua tới công viên dưới chân cầu rồi. Còn ngổn ngang lắm. Đang xây mà, nhưng cái bờ kè thì xong rồi, kéo dài từ cầu Bình Triệu với cầu Thanh Đa bên kia. Chạy bộ ở đây thì lý tưởng quá rồi chứ muốn gì nữa.

Tối đây mới biết có nhiều người tập thể dục thật. Vừa chạy bộ vừa nghỉ vẫn vợ. Hi vọng gặp một cô bé nào xinh xắn mặc quần short, áo sát nách, đeo tai nghe chạy nhí. Trông xì tai phết đây. Ha ha nhiễm phim quá rồi. Ở đây toàn U40 trở lên không cả. Đa số tụi con gái toàn nắm nường ở nhà, chứ có mấy ai rảnh mà ra đây !

- Trời bắt đầu hửng sáng, qua lại cầu về nha. Thấy đã có sẵn ổ bánh mì trứng trên bàn với ly sữa tươi mà mẹ đã dọn sẵn. Hạnh phúc là đây sao ?? Cảm ơn mẹ nhiều nhé ! Con ăn liền xong tắm rồi đi học không thôi muộn nữa.

- Tối trường, hôm nay thấy sung lắm. Có tiết còn xung phong trả bài nữa chứ. Ngày thường thì : Lạy hồn lạy hồn đừng trúng con. Bây giờ thì cô nói gì cũng giờ tay. Tụi xung quanh tụi nó nghĩ chắc thằng này hôm nay uống nhầm thuốc kích rồi. Ai làm được bài này nộp nhanh cho tui, đúng được 10 điểm, chỉ lấy 3 cuốn nhanh nhất. Con, con, con. Nộp bài xong hí hửng về chỗ. Hôm nay hên quá đi bài dễ thế mà cũng hỏi. Kết quả là xơi ngay con Big Zero đầu tuần do cái tội ẩu. Nhưng chả thấy buồn nhí. Đúng là khi yêu cái gì nó cũng màu hồng. Còn vẽ mặt cười vào con số 0 trong tập nữa chứ ! Đúng là điên mất rồi.

- Hôm nay rủ được cậu đi ăn kem. Cậu còn nhớ sao không nhỉ, kết quả của việc chọc cậu giận liên tiếp đây mà. Trước đó lang thang google, tìm không biết bao nhiêu câu đố để chọc cậu, chỉ chờ cậu trả lời không được thì tố lại nhanh miệng kêu cậu là ngốc, là heo chỉ biết ăn với ngủ. “Con gì càng to càng nhỏ”, “Mèo gì sợ chuột”, “con gì có cánh, màu trắng, chuyên đi hút máu con gái”,... Cậu ngố, đương nhiên là hông trả lời được rồi, trả lời được thì tố còn đố làm gì. Trước đó đã nói ai trả lời không được thì phải đền kẹo nhé. Bị tố chọc nhiều quá, thua kẹo nhiều quá, cậu xù !!!

- Bây giờ tui không đưa kẹo nữa đó, sao kêu tui ngốc hoài vậy, giận luôn, lo mà năn nỉ tui đi.

- Chơi gì kì quá >.< ,=“” thua=“” thì=“” lo=“” đền=“” kẹo=“” cho=“” tố=“” !=“”>

- Không đền, ghét ! Cho 3 phút suy nghĩ cách năn nỉ đó. Không ra là tố đi ngủ !

- Ô ơ, thôi tố đền kẹo cho cậu nha

- Hông thêm kẹo, làm như tui con nít á, suốt ngày kẹo !

- Thế tố dẫn cậu đi ăn kem nhé ?

- Xạoooo, mấy người nói cho tui hết giận rồi quên luôn phải không ?

- Không mà, thiệt đó, mai nhé, tố chờ cậu trong trường nha !

- Hứa nha !

- Đúng là lớn rồi mà còn chơi kiểu con nít, “đáng ghét” dễ sợ, đúng là đồ con gái mà ! 7 giờ tối tới trường (cả 2 đứa học thêm chung ở đây mà). Chết tới trễ 10’ rồi. Cái tội chải chuốt với ‘ngựa’ trước gương đây mà. Không biết cậu tới chưa nhỉ, cầu trời cậu đừng tới sớm, không thôi bị giận nữa chắc năn nỉ gây lười luôn quá. A ! Thấy cậu rồi, đang đứng ở xa kia. Cậu mặc chiếc áo màu cam, chiếc quần jeans lửng, mái tóc nâu xỏa ra phía sau nhưng trông vẫn rất gọn gàng. Đây là lần đầu tiên tố và cậu đi với nhau đó. Cậu thấy tố, nở nụ cười, từ xa bước lại.

- Yếu đợi tố lâu không vậy ?

- Không, tố mới học ra, cũng mới tới luôn mà !

- Hên quá tố tưởng tố tới trễ, bị cậu giận mất rồi

- Ai rảnh mà giận cậu hoài, đồ ngốc !

- Thôi ăn kem nhé, celano nha

- Hì hì cậu đái mà, cho cậu chọn đó ^^!

- Trông cậu ăn kem ngố cực, nhất là lúc mút kem ấy, cứ thích nhìn cậu lúc đó. Mà đứa con trai nào không thể (cấm nghĩ bậy nha). Tối qua nằm nghĩ, hôm nay ăn kem nhất định phải trét được kem lên mặt cậu đồ ngốc à. Nhưng ghét ghê, cậu tinh ý thật đó. Tố mới đưa cây kem lên mặt cậu thì đã cúi người lại rồi. Đã

thế còn trét lại tớ, may tớ né kịp, 2 đứa rượt trét kem nhau suốt hành lang,... cuối cùng tớ bị rút cây kem, cậu thì khoái chí vì cho kem dính được lên mũi tớ. Đúng là

- Từ ngày hôm đó tớ và cậu thân thiết với nhau hẳn, cứ muốn nói chuyện với cậu chọc cậu cười, chọc cậu giận, để lại được xuống nước, để lại được nắn nỉ cậu. Tối về thì chat chit, nhắn tin không ngớt. Mê cậu mất rồi. Nhớ mái tóc của cậu, nhớ nụ cười của cậu. Phải gọi là nụ cười tỏa nắng vì mỗi lần nghĩ tới thấy lòng ấm áp lắm. Sên quá đi nhỉ ?? Nhớ lúc tớ chở xe đạp cậu đi học, chọc cậu lùn quá chống chân không tới rồi bị giận. Cậu đòi xuống xe luôn cơ. Rồi lần nào đạp xe chở cậu cũng bị kêu là đi chậm quá, làm như tui nặng lắm đó. Ngốc ơi, tớ muốn được đi thật chậm, tớ muốn cậu ngồi với tớ thật lâu, tớ muốn nghe giọng cậu thật nhiều...

- Bắt đầu thấy mình thật sự thích cậu, bắt đầu tìm hiểu về cậu nhiều hơn. Mới biết thằng Thái lúc đó khi nói cậu có bồ rồi đã không xạo. Thì ra trước khi tớ làm quen cậu, cậu mới chia tay với bạn trai cũ được 1 tháng thôi. Chắc cậu buồn lắm nhỉ. Thôi tớ sẽ cố gắng làm cậu vui mà, sẽ cố gắng làm cậu cười thật nhiều khi bên tớ.

4. Chương 4 :

Tớ còn nhớ, trong 1 lần chat với cậu, bị cậu giận vì cứ chọc cậu là heo lùn

- Này sao kêu tớ là heo hoài thế !

- Thế cậu thích làm con gì nè

- Hồng hồng, hồng làm con gì hết

- Thôi tớ kêu cậu là gà bông nhé !

- Sao lại là gà bông ??

- Tại hồi bữa tớ đọc tên báo Mực Tím, thấy tui nó hay kêu bạn gái mình là gà bông ^^!

- Nhưng tớ có phải là bạn gái cậu đâu mà

- Ờ, Uhm. Thế mai một tớ gọi nhé

- Sao không phải là bây giờ mà lại là mai một !

- Hi hi bí mật !

- Cậu lo mà nhanh đi đó, không người ta bắt gà bông của cậu là ráng chịu nha !

- Và thế, lên kế hoạch tỏ tình với gà bông. Chà sao đây, dịp gì đây nhỉ, chẳng lẽ đi học gặp cậu rồi nói sao. Thôi ! Sao mà được. Chuyện quan trọng thế cơ mà phải đợi dịp đặc biệt mới nói được chứ. À đúng rồi đêm trung thu. Tuyệt. Tớ sẽ chở cậu lên phố lồng đèn, lướt theo dòng người, ngắm nhìn những chiếc lồng đèn xinh xắn đêm trung thu . Bất giờ tớ đứng lại, nắm tay cậu, nhìn thẳng vào mắt cậu và ... Chắc lãng mạn lắm đây, cậu sẽ đồng ý à xem. Kế hoạch là thế ! Còn vài ngày nữa thôi ráng đợi đi nào.

- Đêm trung thu đến. Hẹn gặp cậu trước nhà lúc 6 giờ, mà từ 4 giờ đã nôn nao rồi. Tắm, chải suốt cả nửa tiếng. Chùi lại đôi giày trông cho thật mới. Lấy cái áo sơ mi tay dài, chiếc quần kaki, ủi thẳng tắp. Mặc như thế cho nó đứng đắn 1 xít. Soi gương lại lần cuối trước khi đi. Trông mình cũng OK nhỉ ? Dắt chiếc wave của mẹ ra. Bình thường thì 1 đời cũng không cho lấy, lần này đã xin trước 1 tuần rồi, nắn nỉ muốn gãy lưỡi mới cho đây. Vì vụ tới nhà cậu, nghĩ thầm trong đầu : không biết lúc tớ nói câu đó mặt cậu sẽ như thế nào nhỉ, không biết cậu có bất ngờ không ta, cậu sẽ trả lời liền hay sẽ phải suy nghĩ mấy ngày đây, không biết đêm nay tớ sẽ có nụ hôn đầu tiên với cậu không nhỉ ?? Chút nữa sẽ biết thôi mà !!

- Tới nhà cậu rồi, đứng đầu hẻm, đợi cậu ra. Nhưng lâu quá đi, chắc lại điệu nữa đây mà. Thôi kệ ai đó điệu ỉnh ngẩn mà. Ai đó ra rồi kìa, cậu đội cái nón bảo hiểm màu vàng, mặc chiếc áo thun tím sẫm, chiếc quần short ngắn nữa chứ. Chà hôm nay mới mưa xong, trời lạnh thế mà. Mặc sexy kiểu này chút lạnh lắm đây, tí nữa sẽ có người ngồi sau ôm mình rồi.

- Ngồi ở trong nhà điệu ỉnh hông, sao mà ra lâu thế !

- Điệu hồi này rồi, bây giờ người ta đang ngồi ăn mà !
- Thôi lên xe tớ đi nè ! Đi thôi !
- Đường phố Sài Gòn về đêm đẹp thật, ánh đèn vàng khắp mọi nơi. Đêm trung thu ai cũng đổ xô ra thường. Đa số là đi theo cặp thôi. Chứ đi 1 mình, nhìn người ta có đôi có lứa như thế, buồn mà đập đầu chết mất. Nhưng đêm nay có cậu ngồi sau tớ rồi. Lần đầu được gần cậu như vậy. Cảm nhận được rõ mùi hương mái tóc xinh xắn của cậu. Ai đó còn khoe là tóc thơm với tớ nữa chứ.
- Con đường Lương Nhữ Ngọc – phố đèn lồng đầu nhĩ, sao đi hoài mà không tới. Ngồi bên cậu chẳng quan tâm được gì nữa. Hu hu. Lạc đường mất rồi :
- Anh ơi cho em hỏi phố đèn lồng ở đâu vậy ?
- Em cứ chạy thẳng là tới, nó ở trước mặt đó !
- Em cảm ơn ạ
- Chạy thẳng, có ra cái gì đâu, lại lạc nữa.
- Chú ơi, phố đèn lồng ở đâu vậy chú ?
- Chạy lố rồi cháu ơi, quay xe lại đi
- (WTF ???)
- Thì ra lúc lần đầu hỏi đường không để ý, 1 đám thanh niên giữ xe, trông đứa nào cũng ra dáng trẻ trâu cả. Tụi nó chỉ đường bậy, may mà tới đây tớ hỏi lại liền. Tớ đã kêu hỏi mấy người lớn tuổi xịu cho yên tâm. Cậu kêu hỏi ai cũng vậy à. Ngốc thiệt. Lần sau mọi người hỏi đường chú ý nhé.
- Coi chừng trễ giờ mất thôi 8g15 rồi, chạy nhanh nhanh thôi nào. Cậu ơi ôm tớ lại đi, không thôi lạnh lắm đó :
- Tớ đâu có lạnh đâu !
- Nhưng tớ... có
- Thế là cậu đưa 2 tay vòng ngang eo của tớ, rồi cậu khẽ áp đầu qua vai. Thật ra chẳng lạnh xịu nào đâu. Tớ muốn được cậu ôm đó thôi. Cảm giác ấm áp vô cùng. Rung động đầu đời chắc là đây rồi ?? Tớ sẽ trân trọng giây phút này mãi thôi !
- Phố Lương Nhữ Ngọc đây rồi ! Trời ơi người đông còn hơn kiến. Đèn lồng thì ít lại rồi. Vì là ngày cuối cùng mà. Nhưng vẫn đủ để tạo nên 1 phố đèn lồng nổi tiếng ở SG. Dòng người hòa vào nhau đi chậm ra qua những chiếc đèn lồng bé nhỏ. Khẽ nắm tay cậu bước đi. Bàn tay nhỏ nhỏ, trắng trắng, xinh xinh, giống như tay con nít ấy. Nắm thích lắm cơ. Nhí nhố hỏi cậu :
- Ba mẹ cậu làm bánh bao hả ?
- Không ! Sao lại bánh bao
- Nhưng sao nặn ra cậu trắng bóc vậy !
- Cậu này khủng quá đi à !
- Cậu cười ngại ngùng, hai gò má trắng của cậu ửng hồng lên 1 xịu, ai đó đỏ mặt rồi kìa. Phố đèn lồng gì bán đèn lồng không bao nhiêu. Đa số để trưng, còn bán những món đồ chơi khác thì nhiều. Như là mấy cái tai thỏ chớp chớp đèn. Đi trên đường thấy tụi con gái đứa nào cũng đeo. Tụi năm, tụi ba chụp hình chu mỏ.
- Cậu thích mấy cái đó không, tớ tặng cậu 1 cái nhé
- Nhìn ngố lắm, hông đeo đâu !
- Cậu ngố sẵn rồi mà ! Đeo lên xinh lắm đó, lo mà đeo cho tớ ngắm, không biết đâu !
- Không đợi cậu trả lời, nhanh nhẩu, kéo tay cậu tới chỗ bán tai thỏ.

- Cô ơi, lấy con cái màu hồng đi !
- Đây nè, cậu đeo lên thử xem. Trông ... ngố thật đó. Nhưng mà tớ thích lắm, con thỏ này làm tớ mê mất rồi. Ước gì được bắt về nhà nhỉ.
- Bắt về làm gì ?? – cậu tròn xoe mắt hỏi
- Để trước khi ngủ ôm cho ấm
- Để ôm thôi sao !
- Uhm để ôm thôi !
- Mỗi lúc dòng người một đông, không còn chỗ để đứng nữa. Đi sát vào dòng người, không quên nắm tay cậu. Sợ bỏ ra thì lạc cậu mất thôi. Con thỏ dễ thương thế này, chắc nhiều người muốn bắt cóc lắm. Khẽ choàng tay qua cậu từ phía sau. Cậu vội vàng lấy 2 tay cậu đặt lên 2 tay tớ. Sao thế cho tớ ôm đi mà, đừng bỏ ra. Không cậu nín chặt lại, ôm luôn cả 2 tay của tớ. Không ngờ tớ lại là một người may mắn như vậy. Cậu là tất cả những gì tớ muốn ngốc ơi ! Nhưng tớ chưa nói cho cậu biết đâu.
- Hai đứa đi bộ bên nhau khắp các con phố, ngắm tất cả những chiếc lồng đèn lớn nhỏ, cuối cùng cậu vùi tớ mua cho cậu 1 cái lồng đèn giấy nhỏ nhỏ xinh xinh. Chụp 1 vài tấm ảnh với cậu. Trên đầu đeo tai thỏ chớp đèn, 1 tay cầm lồng đèn, 1 tay trong tay của tớ. Tí nữa mà post cái này lên facebook thì tụi bạn sẽ ghen tị lắm đây. Chắc chắn luôn rồi !
- Gần về rồi, mém nữa quên mất chuyện qua trọng hôm nay. Tập trước gương trước khi đi cả chục lần rồi. Cổ lên nào Huy ơi, tim tập rộn ràng, loạn nhịp. Bước tới trước cậu, đứng lại. Cất tiếng :
- Yến ơi, mấy ngày nay bên cậu, tớ thấy tớ được là chính mình, tớ thấy vui lắm. Vui nhất là những lúc chọc cậu đó. Tớ thích cậu mất rồi Yến à. Tớ cảm nhận cậu cũng thế đúng không cậu, đúng không
- (cậu bất ngờ chưa cất được lời).....
- Yến ơi cậu làm bạn gái tớ nhé, tớ sẽ không để cậu thiệt thòi đâu !
- Tớ tớ
- Cậu làm sao ?
- Chút về nhà tớ trả lời cậu cho !
- Nhớ nha !
- Bước đi tiếp cùng cậu, ra chỗ lấy xe. Vừa đi vừa nhìn mặt cậu mãi không thôi. Không biết sau khi tớ hỏi cậu cảm thấy thế nào nhỉ ? Cậu nhìn lại, cười mỉm
- Nhìn gì mà nhìn
- Nhìn mặt ngốc của cậu đó !
- Không cho hả
- Không cho ! Plez
- Thế thôi tớ nhìn mấy đứa bên kia vậy
- Cậu mà dám. - Vừa nói vừa cậu nhăn mặt, nhéo bụng tớ, đau quá trời luôn
- Aaaaa !
- Cả 2 đứa thấy hơi đói rồi, cùng cậu lên quán chè Thái trên đường Nguyễn Tri Phương. Chè Thái ở đây là số dzách rồi. Ăn 1 muỗng, dứt cậu 1 muỗng. Ai cũng nhìn. Kệ ! Tớ thích như thế đó. Nhìn kệ người ta. Mẹ gọi :
- Về chưa Bin, sao lấy thế ??
- Dạ dạ, con đang đi vòng lại mua chè ẹ, con về liền, dạ dạ !

10 giờ rồi, xin mẹ đi tới 9 rưỡi thôi, kiểu này về chắc chắn ăn chửi rồi.

- Mua chè ẹ luôn, con ngoan ghê ta

- Chú sao !

- Một không biết có thương vợ như vậy không nữa ?

- Cưới tớ đi thì biết

- Ai thềm cưới cậu !

- Đi về không quên gọi thêm 1 bịch đem về nữa. Vừa hồi lộ mẹ, vừa lấy le trước mặt cậu. Tổ về con trai hiếu thảo ^^!. Sài Gòn đêm xuống lạnh quá, mùa mưa mà. Chạy nhanh về nhà không sợ cậu bị mẹ la. Con gái mà, đi chơi khuya thế đâu có được. Cậu lại ôm tớ, lần này còn ôm chặt hơn nữa.

- Cậu ơi đừng bao giờ buông ra nhé !

- Sao được, về nhà thì phải buồn ra chứ ??

- Đồ ngốc, ý tớ có phải thế đâu !

- Tới nhà rồi, cậu cởi nón báo hiểm ra. Hất mái tóc nâu xinh xắn vào tó. Cảm nhận được mùi hương trên tóc cậu. Chắc là cậu cố ý phải không. Muốn tới nay tó mất ngủ sao hả ?

- Hì hì bye H, tối về nhắn tin cho tớ nhé !

- Khoannnnnnnnnnnnnnnnnnnn

- Khoan gì ?

- Cậu chưa trả lời câu hỏi của tớ ?

- À, xiu về tố nhắ tin trả lời cho.

- Không được

- Bước xuống xe, nắm 2 tay cậu, nhìn thẳng đôi mắt cậu :

- Cậu ơi làm gà bông của tớ nhé !

- Cậu về đi, rồi tới trả lời cho

- Không được, trả lời ngay bây giờ cơ. Câu làm gà bông của tớ nhé !

- Tó....

- Nhanh không tở đổi ý bây giờ

- Tớ đồng ý

- Cậu suy nghĩ kỹ chưa nè !

- Kĩ rồi !

- Không được đổi ý nhé

- Uhm ! Tổ hứa

- Câu nhắm mắt lại đi, tớ có cái này tặng cậu

- Cái gì

- Nhắm đi !

- Nhẹ nhàng đặt nụ hôn lên môi cậu. Sao mà ngọt ngào đến thế ! Nụ hôn đầu của tôi cho cậu ! Một cơn gió nhẹ thổi ngang. Lay động những cành cây bên đường. Những giọt nước đọng trên cao rơi xuống. 1 giọt vô tình rơi vào giữa cậu và tôi.

- Ý ! Mưa rồi kìa - Tớ vừa nói, vừa thu người lại, thế là chấm dứt 1 nụ hôn ngọt ngào rồi.
- Mưa đâu mà mưa, nước trên cây rơi xuống đó !
- Ừ nhỉ !
- Cậu làm tớ ngại quá Huy ơi ! Thôi tớ vào nhà nhé ! Tạm biệt cậu
- Tối ngủ ngon nhé, nhớ đắp chăn không thôi lạnh đó !

Hôm đó là 30/9/2012

5. Chương 5 : Những Ngày Ngọt Ngào Và 1 Con Mưa !

Phần 5.1 : Gà bông lớn, gà bông nhỏ.

- Tới nhà mình rồi :
- Mẹ ơi mở cửa cho con với !
- Sao mà về trễ thế ?
- Dạ con đi vòng lại mua chè ẹ, nè mẹ.
- Chà bữa nay đi chơi mà cũng nhớ tới tui nữa ha!
- Phóng thật nhanh lên lầu, nhắn tin thật nhanh gửi cậu :
- Sweettest kiss ever (nụ hôn ngọt ngào nhất mà tớ từng có)
- Cậu xạo quá đi, nụ hôn trước của cậu thì sao !
- Mỗi người một cảm giác khác nhau chứ ! Với cậu tuyệt lắm
- Cậu nói hoài à, làm tớ ngại quá đi !
- Tối nay chắc cậu ngủ ngon lắm nhỉ ?
- Chắc thế, cậu cũng vậy phải không !
- Không ! tớ vui quá không ngủ được đâu cậu ơi
- Leo lên giường nằm tiếc nuối. Muốn chạy xe thật chậm, muốn được ai đó ôm lâu hơn. Muốn được 1 'thiên thần' ngồi sau ôm thật chặt. Mà thiên thần gì không mọc cánh dài ra, mà lại mọc tai thỏ dài ra nhỉ. Chắc chỉ có gà bông của tớ thôi. Tiếc nuối một nụ hôn ngắn ngủi, tại mình nhát quá cơ, tại giọt nước tự động rơi trúng mũi nữa. Mún kéo dài nó thêm 1 xiu nữa, xiu nữa thôi. Đi ngủ thôi nào, hi vọng sẽ được gặp cậu trong mơ nhé, lúc đó tớ sẽ hôn cậu thật nhiều. Chắc chắn luôn đấy, giấc mơ của tớ mà. Cậu sao mà cấm được.
- Sáng 4g30 ngủ dậy chạy bộ, dạo này không còn ngại ngủ nữa rồi. Tớ quyết tâm ăn nhiều, mập nhiều cho cậu ôm. Hôm qua cậu nói tớ ốm quá ôm chả ấm gì hết, nghe ghét lắm cơ. Chờ tớ nhé, tớ sẽ thay đổi vì cậu mà.
- Trên đường đi học hôm đó thấy 1 xe bán thú bông nhỏ nhỏ làm móc khóa. Đủ các con heo, thỏ, vịt, chim, chồn, mèo ú... À có con này hợp với cậu nhất này. Con gà bông con màu vàng, đầu nó dính 1 cái hoa màu hồng. Mua gà bông tặng gà bông ha ha. Chắc chắn cậu sẽ thích lắm à xem.
- Yến ơi, tớ mới lượm được con này nè !
- Con gì thế, cho tớ xem với
- Con gà bông.
- Ồ dễ thương quá, Huy ơi tặng tớ đi, tặng tớ đi ha
- Hơ, gà bông của tớ mà, tối về tớ ôm, sao mà cho được.

- Thôi tặng tớ đi, tớ thích con này lắm đó, nha Huy, nha Huy !
- Con gà tớ cưng lâu nay, qua nhà cậu nó buồn lắm đó !
- Hơn có đâu, con gà mà được qua ở với tớ nó mừng lắm á
- Làm gì mà mừng, nó sẽ bị cậu hành hạ nè, nằm đè lên, vẽ bậy lên mặt, có khi lâu lâu bóp nó nữa chứ.
- Ô hay, cái cậu này, tớ sẽ ôm nó ngủ rồi treo nó vào cặp tớ !
- Thế lỡ mai mốt giận tớ, cậu quỳnh nó không thương tiếc thì sao ?
- Giận cậu thì quỳnh cậu chứ, sao lại ỳnh nó tội nghiệp thế. Nó xinh xắn thế kia ai mà ỳnh nó được.
- Vậy con gà bông sướng hơn tớ nhiều rồi. Được cậu cưng, được cậu ôm ngủ, lúc nào cũng bên cậu, còn không bị nhéo mỗi lúc giận nữa. Sướng quá đi !
- Đương nhiên rồi, cậu còn lâu mới được như thế !
- Trời ơi, chẳng lẽ giờ tớ đi ghen với con gà bông sao >.
- Kệ cậu hi hi, thế cậu tặng tớ nha ?
- Hôm nay học ngoan đi, cô mà la là tớ không tặng đâu.
- Hứa đó nha!
- Hứa.
- Nói chuyện đi, nói chuyện đi, bà tám mỗi ngày đâu rồi, bị cô la đi. Để mai còn có người phải năn nỉ mình nữa. Lâu lâu mới được cậu xuống nước năn nỉ thế mà. Lâu nay chọc cậu bị giận hoài, năn nỉ muối công cả lưỡi. Phải tranh thủ xiu chút. Ngồi học Lý chả được gì cả, cứ ngồi nói chuyện với mấy đứa xung quanh mãi :
- Huy im lặng coi, cứ nói chuyện với bạn Thịnh hoài thế. Để yên ấy bạn nữ bên kia học nữa chứ. Thấy con gái người ta ngoan thế không !
- Dạ dạ, con biết rồi cô ! (ngoan cái gì mà ngoan, tụi nó chưa nói đấy thôi)
- Sắc kiểu này thì hồ hàng quá rồi, đang cầu người ta nói chuyện thế mà lại! Nhìn qua thấy Yến đang bụm miệng cười. Lúc mình nhìn còn cười rõ hơn nữa chứ. Quê quá, nhét cục 'quê' đâu bây giờ. Kiểu này thì đi con gà bông mất rồi. Hết giờ rồi, chắc cậu đợi này giờ rồi phải không ?
- Huy ơi, Huy ơi, đưa gà bông cho tớ !
- Ô. Nhanh quá ha, nè !
- Gà bông ơi, qua ở với tao nhé !
- Bắt cóc nó đi thế mà, chơi với nó 1 mình luôn đi nha.
- Ô. Chơi với H nữa chứ, cảm ơn con gà của Huy nhiều nha !
- Hồng có gì, cậu vui là tớ vui rồi, nhớ treo nó ở cặp nhé !
- Sao mà đang muốn giận cậu rồi lại đổi giọng nhanh thế nhỉ. Cứ mỗi lần nhìn thấy cậu, mỗi lần cậu mở đôi mắt to nhìn tớ, mỗi lần giọng nói ngọt ngào đó cất lên là mỗi lần tớ xiêu lòng. Chả thể giận lâu được, chả thể làm mặt lạnh để được năn nỉ hoài. Cậu ơi là cậu, thế mà mỗi lúc tớ bị giận, tớ lại không thể đứng yên. Má cậu phồng lên trông dễ ghét lắm, không thèm nhìn tớ, tớ nói gì cũng lác đầu trông ghét lắm cơ. Nhưng mà mỗi lần năn nỉ được cậu xong, lúc nào cũng có 1 nụ cười cho tớ cả, 1 nụ cười mà tớ sẽ khó mà quên được lắm đây.
- Tối về, như thường lệ, chat với cậu đến thật khuya :
- Yến ơi, biết sao tớ thích cậu không ?
- Không biết, sao thế cậu
- Thích thì thích thôi, cần gì lý do ha ha

- Thế mà cũng nói, đồ khùng !
- Đúng mà, lúc thích nhau thì chả cần lý do gì đâu, nhưng mà khi chia tay lại có đến cả ngàn. Chả hiểu sao lại như vậy nữa ?
- Có lẽ lúc đó họ thấy không hợp nhau nữa nên chia tay.
- Không hợp nhau sao lúc đầu lại có thể thích nhau nhiều như vậy được !
- Cậu ngốc thế, thích nhau một thời gian mới phát hiện ra mình không hợp chứ !
- Tớ chả tin, lúc đó thì yêu luôn cả điểm khác biệt và khuyết điểm của người kia nữa chứ. Tớ nghĩ đó là lời biện minh lúc người ta chia tay thôi !
- Không hợp thì không hợp thôi, cậu ơi là cậu ! – Yển nói
- Tớ thấy lúc đó chán nhau rồi mới nói vậy thôi, tớ bị mấy lần rồi. Nhiều lúc tớ không dám đặt hết tình cảm lên 1 ai nữa !
- Thế lần này cũng không dám à
- Đương nhiên là dám rồi, phải thử 1 lần cuối chứ, có gì khỏi hối hận.
- Lần cuối mới ghê chứ, thế lỡ lại tan vỡ rồi sao?
- Tan vỡ thì tớ sẽ cố gắng làm bạn đó thích lại tớ, sẽ níu kéo bạn đó, không buông tay dễ dàng đâu, vì bạn đó quan trọng với tớ lắm !
- Cậu nhớ đó nhé, tớ sẽ nhớ những lời này mãi !
- Chỉ cần cậu vẫn còn đó, vẫn chưa quen ai khác tớ chắc chắn sẽ kéo cậu lại. Tin tớ nhé gà bông!

Phần 5.2: Yêu thương là tin tưởng mà.

Tối thứ 2, cả ngày hôm nay không được gặp cậu. Nhớ ! Chỉ biết chọc cậu vui bằng những dòng tin nhắn ngốc nghếch này thôi :

- Ê ngốc đồ cậu cái này nha !
- Sao biết người ta sẽ không trả lời được mà dám kêu ngốc !
- Thích thế đấy. Thế biết con gì không gáy mà người ta vẫn kêu là gà không ?
- Đúng thì được gì không
- Đúng thưởng cho, yên tâm nhé.
- Xời, câu gì dễ ẹt, gà con !
- Còn gà nhĩ nữa
- Để tớ nghĩ ... à gà mái
- Còn một con nữa !
- Con gì ??? hết rồi mà
- Gà móng đỏ !
- Là gà gì thế, tớ chưa nghe bao giờ ?
- Chưa nghe thì thôi, mốt sẽ biết ha ha
- Đồ khùng. Thấy tớ giỏi chưa ^^!
- Câu này con nít chưa biết nói nó cũng trả lời được. Thế mà dám kêu giỏi.
- Xạo vừa thôi, con nít chưa biết nói sao nó trả lời !
- Ờ thì nó chỉ vô con gà, nó chưa biết nói nhưng nó biết nghe rồi mà !

- Cái gì cậu cũng nói được, đồ lưỡi không xương !
- Trên đời có ai có lưỡi có xương đâu !
- Cậu, cậu... Ghét cậu luôn, không nói chuyện nữa
- Thôi tớ giận đó, chọc cậu hoài tội nghiệp ghê. Mai tớ tặng cậu 1 cái K nha
- Kẹo hả ?? Thích thế!
- Còn nhớ hồi Chủ Nhật đi trung thu, có mua tặng cậu 1 cái lồng đèn nho nhỏ. Thế mà con nhỏ đi chung nó cầm về mất rồi. Nó hơn chịu trả. Cậu giận tớ quá trời, bắt hôm nay (thứ 3) phải lên đòi cho được. Thì ra trước mặt Yến nó cố tình chọc mình quê. Chứ lên lớp kêu cái là nó đưa liền. Chà tự nhiên đi học mang theo lồng đèn làm gì nhỉ, có nên đâu mà thấp. À treo lên giữa lớp đi cho đẹp. Có gì cô hỏi nói là trang trí lớp mùa ‘hậu trung thu’, có khi được khen nữa chứ. Hi hi, treo đó đi !
- Lồng đèn của tớ đâu ?
- Chết cha !! Tớ tớ...
- Cậu chưa đòi phải không, đồ đáng ghét !
- Không mà tớ đòi rồi mà
- Sao không đưa cho tớ .
- Hồi sáng tớ treo lên giữa lớp cho nó đẹp !
- Thế giờ mất rồi chứ gì. Tớ giận luôn. Giận thật đó.
- Mất đâu mà mất, còn đó mà.
- Sáng giờ sao mà còn được. Hu hu cậu lo đèn cho tớ
- Không tin chút cuối giờ học cậu lên tìm với tớ nha !
- Giờ học Toán buổi tối, cậu ngồi sau tớ. Lâu lâu đợi thầy viết bài trên bảng thì lại quay xuống nhìn lên cậu 1 cái. Cơ mà nhìn lên làm gì nhỉ, cậu là gà bông của tớ rồi mà. Nhìn lên có cái thích của nó chứ. Nhìn lên cậu viết bài, lâu lâu lại lấy 2 ngón tay vuốt tóc rũ trước mặt lên tai, thích nhất là nhìn mặt ngố của cậu khi đang học mà tớ gửi tin nhắn này đó : “học hành kiểu gì, lo học đi, còn dám lấy điện thoại ra nhắn tin với trai nữa, thầy thu bây giờ”. Hai mắt nhắm lại, gò má hích lên, nhìn chăm vào tớ :
- Đồ khủng
- Khùng kệ tui !
- Cuối giờ học :
- Cậu ơi lên lầu 4 tìm lồng đèn với tớ đi – Mình nói
- Nó mà mất là cậu chết với tớ !
- Hông mất được đâu, ai mà lấy là tớ ...
- Cậu làm sao !
- Thì tớ... đi xin lại cho bằng được
- Thế mà cũng nói. Nhưng mà trên kia tối lắm, không có ai nữa, tớ sợ lắm.
- Sợ gì mà sợ hả
- Sợ ma lắm, ghê lắm
- Lớn rồi mà còn sợ ma cái gì nữa
- Kệ tớ, hu hu. Không lên đâu !
- Thôi đi sát vào tớ là không sao đâu. Nắm tay tớ lại nè ! - (Sợ ma kiểu này hay chứ nhỉ)

- Kìa kìa nó kìa kìa, Huy ơi trèo lên bàn lấy cho tớ đi
- Thôi trong lớp tối om à, thấy đường đâu mà trèo giờ.
- Thế giờ làm sao ?
- Mai tớ đi học sớm tớ lấy cho, tối rồi không mất đâu.
- Nhớ đó, thôi xuống nhanh đi, người ta về gần hết rồi kìa !
- Hôm qua tớ hứa tặng cậu 1 cái K phải không?
- Kẹo hả, đâu đâu ??
- Không phải kẹo, kiss đó !
- Ô, cậu...
- Nhẹ nhàng kéo cậu lại, đặt một nụ hôn lên môi cậu. Lần trước tớ vẫn còn tiếc vì nhanh quá, tại bị nước rơi trúng mặt. Giờ thì khỏi nhé. Cậu ngượng ngùng vội nhắm mắt chặt lại, như chưa biết rằng tớ sẽ định...
- Huy ơi là Huy, cậu làm tớ đỏ mặt lắm luôn rồi nè !
- Hi hi, đỏ mặt thế trông cậu dễ thương lắm đó.
- Dễ thương gì, ngại chết đi được. Ghét cậu lắm!
- Mai mốt cho tớ làm cậu đỏ mặt nữa được không?
- Không, không, không. Ghét cậu lắm !
- Ghét tớ sao mà giờ vẫn nắm tay tớ chặt thế ?
- Kệ tớ, tớ thích như vậy đấy. Không nắm a bắt à!
- Ngốc ơi là ngốc làm gì có ma !
- Thế tớ buông ra nhé ??
- Không không, tớ giỡn thôi, lo mà nắm chặt lại đi, không là nó bắt mất gà bông của tớ đó.
- Yến ơi, sao lúc nào cậu cũng gây thơ một cách dễ thương như vậy nhỉ ! Sao lúc nào tớ cũng bị vẽ mặt ngốc của cậu làm cho tớ đêm nào cũng phải nghĩ tới nó mấy lần mới ngủ được. Lúc cậu ngượng lên xinh lắm cơ. Hi vọng sẽ được làm cậu ngượng thêm nhiều lần nữa, để tớ có thể nhìn chăm chăm mặt cậu lúc đó. Tối nay tớ sẽ ngủ thật ngon đây (cậu cũng thế phải không ?), tớ sẽ không phải tiếc nuối vì 1 nụ hôn ngắn ngủi như lần trước nữa đâu. Sẽ ngủ thật ngon, để được cảm nhận nó 1 lần nữa... trong mơ!
- Về nhà, nhắn ngay 1 tin cho cậu :
- Yến ơi, mai lên tìm lồng đèn với tớ nữa nhé !
- Uh nếu nó vẫn còn ở đó
- Hi hi. Chắn chắn sẽ còn mà.
- Ngày hôm sau, tới lớp. Mất cái lồng đèn. Đúng là còn gì xui hơn nữa không. Thôi cũng được, cảm ơn mây lồng đèn nhé ! Nhờ mây tao đã có được 1 phút thật là đáng nhớ
- Trong 1 lần tớ và cậu qua trường học, ngồi ghế đá cạnh cậu, thấy cậu cầm điện thoại nhắn tin gì đó, băng khuâng tớ nghĩ :
- Yến ơi, cậu lưu tên tớ là gì trong danh bạ cậu thế, mấy bữa ai đó nói lưu là “honey :x” phải không nè ?
- Thế cậu lưu tên tớ sao nào?
- Đây nè “sweetie :x” – là ngọt ngào, kẹo ngọt, cục cưng đó. Tớ lưu thế vì tớ thấy cậu thích ăn kẹo lắm cơ.
- Thích thế nhỉ !

- Đánh trống lảng hả, đưa tớ mượn điện thoại cậu đi, đưa đây
- Không được, không được !
- Vừa nói tớ vừa chồm qua người cậu giật cái điện thoại, cậu cố đưa ra xa khỏi tớ, không để tớ lấy được. Đưa đây cho tớ, cho tớ mượn xiu thôi ! Cậu vẫn không chịu. Tưởng cậu chọc tớ, tớ lại càng cố lấy được hơn. Mặt cậu nhăn lại, khó chịu. Lần đầu tiên tớ thấy cậu như vậy đấy. Biết có chuyện gì rồi tớ ngồi yên lại, gắng hỏi :
- Cậu nhắn tin với ai vậy ?
- Không có gì hết mà ?
- Cho tớ biết được không, có gì không vậy ?
- Cậu nhanh tay quay đi, xóa ngay cái tin nhắn mới nhất trong inbox. Nhìn qua tớ thấy có mấy tin nhắn của 1 ai đó mà cậu lưu tên là “người lạ”. Vừa lúc đó, tớ lấy được điện thoại của cậu !
- Ô cậu lưu tên tớ là Huy hử !
- Không, tại điện thoại này tớ mới lưu thế thôi, điện thoại ở nhà tớ là “Honey” mà, thiệt đó, thiệt đó.
- Thế “người lạ” này là ai thế cậu !
- Thì là ...
- Cậu nói cho tớ biết với !
- Là bạn trai cũ của tớ.
- Cậu nói cậu quên hết rồi mà, chấm dứt hết rồi mà, sao lại còn liên lạc với bạn đó.
- Tớ..... Thì tớ đang muốn quên rồi đây, mới lưu là “người lạ” đó. Cậu không thấy hử??
- Nhưng muốn quên rồi sao lại vẫn còn nhắn tin nữa vậy. Yển ơi cậu đừng giấu tớ gì nhé Yển !
- Không có gì hết mà, cậu suy nghĩ nhiều quá đó.
- Tớ biết nếu cậu vẫn chưa quên được, tớ vẫn thông cảm mà. Nhưng cậu đừng giấu tớ được không, nhé cậu. Hứa với tớ đi
- Tớ hứa !
- Bữa nay cậu đừng nhắn tin với bạn kia nữa được không ! – Vừa nói, tớ vừa cầm 2 tay cậu, vừa nhìn thẳng vào mắt cậu, mong chờ 1 câu trả lời
- Uhm tớ biết rồi!
- Đọc được 1 trong 2 tin mà bạn ấy gửi cậu. Tin gần nhất thì cậu xóa mất rồi. Tin tiếp theo thì ghi là “Uh, anh cũng vậy”. Chuyện gì vậy trời, cũng vậy chuyện gì ?? Cả ngàn câu hỏi trong đầu tớ. Nhưng lúc đó, trông cậu sợ lắm, sợ tớ buồn hay sao, hay sợ tớ biết 1 chuyện gì đó vậy. Mặt cậu trông rất lo lắng, tớ không dám hỏi. Cậu hoang mang thế cơ mà. Tin nhắn đó nghĩa là gì, nghĩa là gì vậy. Thôi không sao đâu, mà mày đã nghi quá đó Huy. Yển hứa với mày rồi mà. Yêu thương là tin tưởng phải không nhĩ. Không sao đâu mà nhĩ!

Phần 5.3 : Tóc xinh

Tối hôm đó về nhà, đổi lòng là mọi chuyện sẽ ổn thôi mà, nhưng vẫn mãi lo lắng về cái tin nhắn đó. Chả thể yên lòng được. Tại sao Yển lại nhắn tin cho bạn kia, hay là bạn đó nhắn tin trước, hay đó bạn đó vẫn còn thích Yển. Chắc chắn là thế rồi, có lẽ nó đang muốn quay lại với Yển, rõ ràng là biết Yển đã có bạn trai rồi sao vẫn nhắn tin sau lưng như vậy. Yển đã lưu tên nó là “người lạ” đã muốn quên nó thế cơ mà. Thằng này muốn phá hoại mình hay sao ? Quanh đi quẩn lại cũng chỉ có mấy câu hỏi như vậy. Nhưng vẫn không thể trả lời được, lại chẳng thể ngủ.

- Nằm nhẩn tin với cậu, muốn hỏi cậu hết về chuyện hồi nãy, nhưng lại không thể. Cũng có thể tớ hiểu nhầm cậu thì sao. Cứ gắng hỏi cậu mãi như vậy như vậy thì tội nghiệp cho cậu quá. Gọi cho cậu, chả biết nói chuyện gì nữa, có lẽ vì lo lắng, có lẽ đơn giản vì chỉ muốn được nghe giọng cậu thôi. Cậu nhắc máy
- Alô, Huy ngủ không được hay sao mà gọi tớ thế ?
- Uh, tối nay trời mưa lạnh quá !
- Tớ qua cho cậu ôm nhé !
- Thôi tớ có gối ôm để ôm rồi. Ôm nó mềm hơn !
- Vậy ôm nó đi ngủ luôn đi, tạm biệt.
- Ô ơ , cậu này người ta mới nói giỡn xiu mà đã.
- Thấy người ta nói chuyện ngọt ngào cái nổi hứng chọc phải không ?
- Đâu có đâu mà. Ôm gà bông là ấm nhất đó, gối ôm sao mà bằng được hì hì.
- Đương nhiên rồi, cậu may mắn lắm mới có con gà bông dễ thương như tớ để ôm đó.
- Thôi cậu đừng nói nữa, làm tớ thèm tới không ngủ được bây giờ .
- Thèm kệ cậu, cho thức luôn. Đáng đời ! Ai kêu lúc nào cũng chọc tớ !
- Thích thật đấy, tối rồi mà vẫn được nghe giọng cậu, vẫn được chọc cậu, vẫn được nghe tiếng cậu cười. Cứ nằm nghĩ mãi về nụ cười ấy, bỏ lại bao nhiêu lo lắng phía sau, ngủ thiếp đi lúc nào chả hay.
- Sáng mai đi học, tìm ngay thằng Thái để hỏi chuyện, vì nó, Yến, và “người lạ” kia học chung với nhau hồi cấp 2. Hỏi nhiều mà nó trả lời chả được bao nhiêu cả, mà thôi kệ nó. Nó thích Yến thì kệ nó, quan trọng là cậu cơ. Cậu dễ thương như thế, chắc chắn là có nhiều vệ tinh theo cơ mà. Thôi tớ cứ cố gắng chọc cậu vui, quan tâm và thích cậu nhiều hơn nữa thì có lẽ cậu sẽ mãi bên tớ thôi mà. Phải cố gắng hơn nữa để giành được tình cảm thật nhiều của cậu. Cố gắng !
- Hôm nay trường học có 4 tiết thôi. Hẹn cậu đi ăn kem gần trường. Chạy từ lầu 4 xuống thật nhanh, đợi cậu trước cổng.
- Cặp nặng lắm không, để tớ xách cho nhé !
- Thôi không nặng đâu, tớ xách được rồi.
- Nói nhiều, đưa đây cho tớ. Quán kem đầu đường luôn cơ mà.
- Tới rồi. Trời ơi ! Nguyên 1 đám bạn lớp của tớ ngồi ở đây hết. Kiểu này thì bẽ xỏ hẹn cậu đi ăn kem rồi. Còn gì là riêng tư nữa trời. Bây giờ chẳng lẽ lại đi về. Ngồi đây ăn chuẩn bị nghe tụi nó chọc cho què chết luôn rồi. Tìm cái bàn xa xa tụi nó xiu cho đỡ.
- Huy ơi, mày ngồi đâu thế, qua đây mà ngồi nè !
- Ngồi đâu kệ tui, mệt mấy má quá !
- Trời ơi, tụi bây để cho người ta giây phút riêng tư “lớn mọn” đi – Một đứa trong đám lên tiếng rồi cả bọn cười khoái chí lắm.
- Tụi nay chọc mình quanh năm suốt tháng quen rồi, chỉ tội cho Yến sợ Yến ngại mà đỏ mặt mắt. Ngồi yên được một xiu tụi nó lại chọc tiếp. Nó lôi đủ chuyện ra để chọc, chém gió chấy cả kem. Nào là “ra chơi tao nhớ mày đứng với con khác mà Huy”, “hôm qua mày chở bạn XX lớp YY về nhà mà”, còn đòi khoe cho Yến coi mấy tấm hình dim hàng lúc mình ngủ gật trong lớp nữa.
- Sao mà mấy bạn cứ chọc Huy của tớ hoài thế ! - Yến bỗng thẹn thùng lên tiếng !
- Nguyên 1 đám ồ lên vỗ tay, như điên ấy. Cả bọn nhại lại “Huy của tớ luôn” rồi cười hí ha hí hửng. Mai tụi bây biết tay tao. Hên quá, kem ăn xong hết rồi. Thôi dzọt lẹ. Trên đường đi vào trường lại với cậu, cứ nghĩ tới cái cụm từ “Huy của tớ” mãi. Nghe sao mà nó thích thế nhỉ. Không ngờ cậu nói thế luôn ấy. Cảm ơn cậu nhiều lắm nhé

- Tụi bạn tớ kỳ ghê, chọc tớ với cậu không à
- Hì gặp tớ tớ cũng chọc. Mà tớ thấy lớp cậu dễ thương ghê.
- Tụi quỷ đó mà dễ thương gì hì hì. Ủa mà tớ là của cậu hồi nào thế nhỉ ?
- Cái gì, giờ muốn là của con khác hả ? – Vừa nói vừa nhăn mặt quay qua tớ, nhéo một cái đầu điểnng ngay bụng
- Aaaaaaaaaa, sao mà nhéo người ta đau thế. Hu hu
- Cho nhớ đồ đáng ghét !
- Còn sớm quá nhỉ, hay cậu với tớ vào nhà thờ chơi nhé !
- Trong đó có gì mà chơi hờ cậu
- Trong đó có hồ nước mát lắm, ghế đá nhiều nữa, học sinh trường mình hay vào đó chơi lắm.
- Ngồi ghế đá cạnh cậu, cậu kể bao nhiêu là chuyện. Nhưng tớ cứ mãi nhìn mái tóc cậu cơ. Xinh lắm. Tóc cậu thất bính rồi tết ngang qua đầu. Phía sau thì dài vừa tới lưng, phía trước lâu lâu có vài lọn tóc rơi xuống che mắt cậu, cậu khẽ lấy tay vén nhẹ nhàng qua tai. Mà ngồi gần cậu như vậy nên thấy thơm lắm. Chắc sáng ai đó lại gọi đầu phải không nhỉ. Ngắm mãi cũng chịu không được.
- Ê ê, đừng có chọt vô mà, người ta cọt mệt lắm đó
- Thôi, đẹp thế, cho tớ chọt xíu đi
- Không chọt vào hư hết bây giờ
- Kệ tớ chọt đó
- Aaaaaaaaa
- Lại nhéo tớ nữa hu hu, sao mà dữ thế này :
- Tóc đẹp người ta mới muốn sờ vào chứ bộ
- Đẹp thiệt hả ?
- Uh xinh lắm đó, thơm nữa
- Cậu thích không ?
- Thích lắm !
- Thích thì cũng ngồi đó nhé, không cho đụng vào đâu hi hi.
- Gà bông gì mà hông cho đụng kì quá
- Kì thế đó ! Miễn sao có người mê tui là được. À mà tớ có bài hình không gian này thầy giảng mà không hiểu, cậu chỉ cho tớ nhé ?
- Uh, cậu lấy ra đi, tớ chỉ cho
- Biết làm không đây mà chỉ, nhìn mặt ngốc thế kia
- Sặc, sao mà không biết được !! Lấy ra đi tui chỉ cho. Không chỉ được mua kẹo đền cho
- Tưởng bài gì khó, ngay bài đầu thế này. Lại được dịp lên mặt rồi. Tí nữa tớ chỉ rồi mà làm lại không được là ký đầu cho bây giờ này. 2 điểm này chung mặt phẳng nói lại được này, giao tuyến là AB này, còn bài này thì mở rộng mặt phẳng ra nè,... hiểu chưa ngốc!
- Chỉ bài cho cậu, lâu lâu lại ngắm mái tóc của cậu 1 xíu. 1 vài cọng râu xuống, tớ vội đưa tay vén qua tai cho cậu. Cậu mở mắt to nhìn tớ, nhoẻn miệng cười.
- Cám ơn nhé !
- Khùng, thế mà cũng cám ơn

Ngồi trong sân nhà thờ, 2 đứa vừa học bài vừa cười đùa, quên đi cả thời gian. Cứ thế những cơn gió nhẹ lay động những cành cây, như muốn cùng tiếng cười của 2 đứa phá vỡ buổi trưa tĩnh lặng và oi bức. Phía trước những con cá vui đùa đập bong bóng trên mặt hồ. Bên cạnh một con gà bông xinh xắn đang đưa vào vai mình...

Phần 5.4: Băng đô chưa tặng.

Bữa nay lúc nào trước khi đi ngủ cũng phải đều nghĩ tới 1 ai đó thì mới ngủ ngon được. Cứ muốn được nghe giọng cậu trước khi ngủ cơ, cứ muốn được 1 tin nhắn chúc ngủ ngon với những lời ngọt ngào có cánh từ cậu thì mới chịu đi ngủ. Tối nay nằm nhớ về mái tóc của cậu. Cứ thích được mân mê nó mãi, mượt ơi là mượt. Nhớ tới mỗi lần cậu cúi xuống viết bài, 1 vài lọn tóc lại nhẹ nhàng rơi xuống che mắt cậu, mặc dù cậu cứ vén qua tai hoài cơ.

- À hay tặng cậu một chiếc băng đô để cậu cài tóc nhỉ. Đúng rồi ! Cậu mà đeo băng đô lên thì sẽ xinh lắm à xem. Một chiếc băng đô có cái nơ màu cam – màu ai đó rất thích. Tưởng tượng cậu sẽ xinh xắn thế nào khi cài chiếc băng đô mà tớ tặng nhỉ. Nằm trên giường mà cứ cười mãi. Thôi ngủ đi, băng đô thì để mai tính Huy ơi.

- Bước vào 1 shop bán đồ cột tóc nơ, vòng đeo tay, thú bông,... nói chung là tất cả những thích mà tụi con gái hay dùng :

- Chị ơi, cho em xem mấy cái băng đô với !

- Em mua tặng bạn hả

- Không em mua em đeo đấy

Chị bán hàng há hốc nhìn mình :

- Hả ?

- Nghĩ sao dzậy má, em giống, em mua tặng bạn đó !

- Hì hì đây nè em lựa đi

- Cái nào đây nhỉ, em không biết lựa đồ cho con gái chị ơi !

- Bạn em tóc dài hay ngắn thế ?

- Dài chị, tóc bạn ấy đẹp lắm

- Lựa mấy cái này nè em

- Chị lấy cho em cái có cái nơ cam đi, cái đó dễ thương nè. Gói lại trong hộp cho em với !

- Của em đây !

- Cám ơn chị, chiều nay em tặng bạn đó nè

- Chắc là “bạn đặc biệt” rồi chứ gì, chúc em may mắn nha !

- Có được cái băng đô rồi, hí ha hí hửng vào lớp. Ông thầy dạy Anh giảng bài siêu buồn ngủ, không hổ danh là “tiến sĩ gây mê” bao nhiêu năm nay. Ngồi học mà cứ nghĩ đầu đầu. Chiều nay tặng băng đô cho cậu kiểu gì đây nhỉ. Làm cậu bất ngờ hả ta ? Lén bỏ vào cặp cậu, để cậu về nhà ngạc nhiên hả. Cũng hay nhưng mà như thế thì không được nhìn gương mặt của cậu xem cậu có thích hay không. Hay là lén bỏ vào hộp bàn cậu nhỉ. Vừa bất ngờ vừa có thể quay xuống xem được cậu như thế nào... Làm gì bây giờ ta

- Ngồi nghĩ mãi cũng ra được 1 kịch bản đẹp nhất. Đợi lúc ra về, hẹn cậu lên lầu 4 chỗ tìm lồng đèn hôm bữa, lên đó để tụi bạn khối thấy mà phá hỏng kế hoạch của mình. Tớ sẽ nói có 1 bất ngờ cho cậu tò mò đi theo. Rồi tớ sẽ nói cậu nhầm mất lại, nhẹ nhàng cài chiếc băng đô xinh xắn lên mái tóc của cậu, ôm cậu thật chặt và nói nhỏ vào tai cậu.

- Yess ơi, tớ tặng cậu cái băng đô này nè. Cậu đeo vào dễ thương lắm đó. Cậu đeo mỗi ngày cho tớ ngắm nhé !

- Cậu sẽ bất ngờ và thích lắm à xem. Có khi cậu vui quá hôn lên má tớ 1 cái nữa chứ . Có thể lắm chứ !
Ngồi chống cằm cưỡm mồm một mình :
- Em kia, học không tập trung, ngồi cười cái gì đấy
- Dạ đâu có đâu thầy !
- Gì mà cười một mình như khùng thế kia, lo tập trung nghe tôi giảng đi
- Dạ dạ
- Cả bọn cười ầm lên. Kệ khùng rồi đấy, khùng cùng được. Khùng kiểu như thế này thì cũng cam lòng. Thôi tập trung lại đi, không ăn con big zero nữa bây giờ. Chiều ơi tới mau lên !
- Thấy cậu kia rồi, cái cặp treo lủng lẳng con gà bông của tớ tặng. Cậu quý nó lắm. Có lần tính giấu nó đi để cho cậu hoảng, rồi giả bộ giận cậu vì làm mất cho cậu năn nỉ chơi. Thế mà đang tháo ra thì cậu tới. Sặc ! Sao mà xui thế, lúc đó còn bị giận ngược chứ. Không sao, tớ còn đủ trò để chọc cậu cơ mà.
- Yến ơi, tí nữa cuối giờ ở lại với tớ xúu nhé !
- Gì vậy cậu, có gì hả
- Hi có bất ngờ này cho cậu
- Hôn trộm người ta nữa phải không
- Đâu có đâu, bất ngờ thiệt mà, nhớ đợi tớ nha !
- Đang học mà nôn lắm chứ, bỗng nhiên một cơn mưa ào tới. Sài Gòn mùa này, mưa nắng thất thường thật. Kiểu này chút nữa cậu về thì sẽ bị ướt cho xem. Cậu con gái mỏng manh thế dễ cảm lạnh lắm. Mưa ơi tạnh đi ! Để cậu khỏi ướt. Cậu mà cảm lạnh rồi thì ai chơi với tớ đây, ai đi học cho tớ giặt tóc, ai đi học cho tớ ký đầu, ai đi học cho tớ chọc mỗi ngày bây giờ.
- Trời vẫn tiếp tục mưa không dừng, nhiều lúc chỉ còn mưa lâm thâm rồi lại ào ào trút nước. Hết giờ, mọi người ai cũng nhanh chân đi về tranh thủ lúc mưa ngớt được 1 xúu. Cậu cũng thế, ùa theo dòng người đi theo mà quên mất tớ hẹn với cậu. Vội chạy theo thì cậu xuống tầng trệt mất rồi :
- H ơi về nhanh nhanh cả trời mưa to lại bây giờ (hôm nay tớ được chở cậu về nhà)
- Đợi xúu nó tạnh hẳn rồi về !
- Hông dám tạnh đâu, nó mưa hoài luôn đó.
- Mà nãy tớ nói cậu đợi tớ 1 xúu mà, lại quên luôn rồi.
- À chết tớ quên, tại mưa to quá tớ sợ về không kịp !
- Ghét quá đi, giờ xuống nhanh nó vẫn mưa thế thôi. Nói đợi tớ 1 xúu thôi mà !
- Mà chuyện gì vậy cậu, nói giờ hông được hả
- Sao mà được, chuyện quan trọng của tớ, đây đông người như vậy.
- Chuyện gì mà đông người lại làm không được, mờ ám “fải hông” ?
- Sao nghĩ xấu tớ thế !
- Chứ cậu định làm gì, lại hôn trộm tớ nữa à xem !
- Chả muốn lộ kế hoạch bất ngờ của mình. Thôi kệ cứ ừ đại để lừa cậu vậy, có khi lần sau cậu còn bất ngờ hơn.
- Uh ! Cứ cho là tớ muốn hôn trộm đi được hơn
- Cứ cho gì nữa. Đúng thế rồi còn gì nữa. Trúng tim đen rồi nè !
- Ngốc ơi là ngốc, bị tớ làm bất ngờ đổ mặt 2 lần rồi nên bây giờ đề phòng hả trời. Hôn ý nghĩa thế kia đâu thể phí phạm mà ngày nào cũng ... được. Nụ hôn tớ muốn để dành vào những lúc ngọt ngào nhất cơ !

- Ghét cậu ghê, nhưng hôm nay nhất định tớ phải làm được cơ.
- Thôi bây giờ sao đi lên trên được, trễ thế rồi, Huy ơi về đi về đi mà !
- Vừa nói cậu vừa cầm 2 tay lên nín tay áo của tớ kéo qua kéo về. Mặt cậu thì nũng nịu – cái vẻ mặt mà cậu chuyên dùng khi năn nỉ tớ. Còn nói thêm cái giọng ngọt ơ là ngọt nữa chứ. Đúng là chả thể kiềm lòng được :
- Uhm, thôi mình về đi, để tớ chở cậu về
- Cám ơn Huy nha, thứ 5 tớ sẽ đền gấp đôi cho cậu mà
- Nhớ đó nha (không biết có nhớ thật không đây)
- Chở cậu về, ngồi sau mà cứ không chịu trùm áo mưa. Lo mà trùm vào đi kìa
- Trùm vào không thấy đường gì hết cậu ơi, tớ muốn nhìn đường xung quanh cơ
- Sao bướng bỉnh ghê thế, lỡ bệnh thì sao
- Bướng bỉnh như thế đó, rồi cậu có iu tớ không ?
- Ờ thì.... có (sao mà lựa đúng câu hỏi làm tớ ngọng luôn thế này)
- Hì hì vậy là được rồi, bữa nay bướng bỉnh nhiều hơn nữa
- Trùm vào đi ngốc, mấy người mà cảm lạnh là tui nghỉ chơi luôn đó !
- Về đến nhà, cậu vẫn còn sợ tớ giận chuyện hồi nãy nên vội nhắn tin ngay :
- H ơi, tớ xin lỗi chuyện nãy nhé, nhất định thứ 3 tới tớ sẽ đợi cậu mà !
- Không được quên đâu đó, hôm nay tớ có chuyện quan trọng thế mà !
- Hì hì tớ biết rồi, lâu lâu hôn một lần nó mới thú vị chứ
- Đồ ngốc ngủ sớm đi !
- Vẫn còn tưởng mình muốn hôn sao trời. Cậu ngây thơ đến nỗi “dễ ghét” một cách đáng iu như vậy sao ? Hôm nay là thứ 7, thế là phải đợi thêm 3 ngày nữa mới trao được cái băng đô cho cậu rồi. Hu hu tiếc thật đó. Ba ngày sẽ dài lắm à xem. Hôm nay mong chờ nhất giây phút như thế mà nó lại không tới. Băng đô ơi, thứ 3 mày sẽ được cài lên mái tóc xinh xắn của Yến rồi, sẽ không phải nằm trong chiếc hộp này nữa đâu. Mày giúp tao làm Yến vui nhé!

6. Chương 6 : Cậu Lại Quên Nữa Rồi.

Chương 5.5: Cậu lại quên nữa rồi.

Hôm nay là chủ nhật, được ở nhà ngủ thoải mái. Mọi khi thì cả tuần mong chờ đến cái ngày này nhất đấy nhưng sao giờ thì lại khác. Chủ nhật thì không được gặp cậu. Cả ngày chỉ có thể nằm nghĩ về cậu thôi. Chịu thôi chứ biết làm sao giờ !

- À mà thứ 2 này tớ sẽ lên trường để ngắm cậu mặc áo dài. Bình thường thì thứ 2 tớ không học tăng tiết nên chẳng bao giờ được nhìn cậu mặc hết. Lần này quyết tâm đi lên trường để gặp cậu như thế là bởi vì :
- Thứ 2 cậu mặc áo dài đúng không nhĩ - Tớ hỏi
- Uh đúng rồi, xinh lắm đó !
- Tự khen mình mới ghê chứ, xinh thiệt không đấy !
- Đương nhiên là có rồi, mà cậu sẽ không bao giờ được nhìn đâu.
- Ờ, biết tớ thứ hai không học trái buổi nên chọc cho tớ thèm hả ?
- Tớ sẽ mặc áo dài nè, đầu sẽ cài nơ cho đẹp, để cho trai ngắm thôi haha

- Trời oiiiiiiiiiii đáng ghét, thứ 2 tớ sẽ vào trường !
- Thiệt không đó !
- Để còn xem cậu mặc áo dài ngố đến cỡ nào
- Này ngố cái gì mà ngố !
- Yեն mặc áo dài sẽ thế nào đây nhỉ ? Khó tưởng tượng ghê ta. “Heo lùn” như cậu mặc vào không biết có ngố không nhỉ ? Mấy đứa con gái lớp mình mặc vào nhìn cứ như vịt bầu đi tới đi lui. Mà nhìn có ngố cũng được. Càng ngố tớ lại càng yêu. Thứ 2 gặp, thế là sớm được một ngày. Nhưng thứ 2 thì gặp được có chút xíu vào giờ ra về thôi, còn cái băng đô vẫn chưa thể tặng cậu được. Lúc đó đông người như thế mà. Phải thực hiện theo “kế hoạch” chứ. Thôi trước mắt cứ ngủ au hết hôm nay để thứ 2 được ngắm cậu cái đã !
- Chiều thứ hai 5g15 cậu mới ra thế mà 4g rưỡi đã tới trường rồi. Lúc này cả trường đang ngồi sinh hoạt. Trời ơi ! Hôm nay sinh hoạt giáo dục giới tính. Sáng ngồi nghe đã đã chịu không nổi rồi. Bây giờ lên nghe lại nữa. Tụi nó hỏi toàn những câu “bựa” nhất thế giới. Vì viết giấy xong truyền lên cho cô nên chả đứa nào sợ quê cả. Hồi sáng còn nhớ câu này bá đạo nhất
- Cô ơi cho em hỏi là dùng bao ni lông thay thế cho bao cao su được không ?
- Cả trường nghe xong cười như điên. Không biết thằng nào truyền cái tờ giấy đó lên nữa. May mắn là buổi chiều học sinh đỡ hơn chút, hỏi toàn câu nghiêm túc. Thôi mà không kể cái này nữa. Hổng hết truyện của tớ. Đang trong sáng thế kia. Ngồi ghế đá đợi cậu, cuối cùng cũng xong. Từ xa một cô bé dễ thương bước lại chỗ tớ ngồi :
- Tớ mặc áo dài xinh không Huy ?
- Lúc đó thật sự muốn ôm cậu lại liền rồi nói là “Yեն ơi! Trông cậu xinh lắm luôn đó”. Cơ mà trông cậu xinh xắn đáng iu thế kia thì tớ lại muốn ... chọc cơ :
- Trông ngố lắm cơ !
- O sao lại ngố
- Trông như chim cánh cụt ấy
- Không nói chuyện cậu nữa, tớ về đây!
- Cậu giận quay liền đi, vội chạy tới chỗ cậu, nắm 2 tay lại, nhìn cậu nói :
- Tớ giận đó, Yեն ơi hôm nay cậu xinh lắm đấy
- Thật không cậu ?
- Ra đáng thiếu nữ lắm đó !
- Thế mà hồi nãy chọc tớ làm tớ tưởng ngố thiệt
- Có ngố thì tớ vẫn yêu !
- Nhưng mà tớ không muốn ngố đâu !
- Hai đứa ngồi ở ghế đá trong trường nói chuyện một hồi lâu, thỉnh thoảng tớ lại đưa tay lên vén tóc rồi mỉm cười nhìn cậu. Bỗng thấy cậu cầm điện thoại ra xem :
- Yեն ơi, lâu nay bạn kia còn nhắn tin làm phiền cậu nữa không ?
- Không có đâu Huy
- Yեն trả lời nhưng không dám nhìn vào mắt tớ :
- Thật không vậy Yեն, cậu hứa với tớ rồi đó
- Thật mà

- Nhìn ánh mắt của cậu tớ vẫn có một cái gì đó không yên tâm. Hình như cậu vẫn còn giấu tớ đúng không. Tớ phải làm sao đây, tớ đâu thể kiểm soát được cậu đâu. Chào tạm biệt cậu, tiễn cậu ra tới cổng trường rồi tớ đi học.

- Tớ về nằm ngủ mà bao nhiêu suy nghĩ. Yến vẫn còn tình cảm với bạn kia sao. Sao bạn kia lại cứ quấy rầy Yến như vậy. Nếu thật sự thích Yến thì sao lại để Yến ra đi ? Đến khi thấy Yến vui vẻ bên mình thì lại muốn phá hoại sao. Cách duy nhất là phải có thật nhiều tình cảm của Yến. Phải quan tâm Yến hơn, tốt với Yến hơn nữa như vậy thì mới có thể giữ Yến mãi bên mình. Yến quan trọng với mình lắm, chẳng thể để Yến rơi vào tay bạn kia đâu. Không thể được ! Phải làm gì đây ?

- À đúng rồi ngày mai ! Lúc tớ cài băng đô lên tóc cậu. Tớ sẽ ôm cậu thật chặt lại. Nói nhỏ vào tai cậu cho cậu biết cậu là tớ thích cậu nhiều lắm, nói rằng cậu quan trọng với tớ như thế nào. Nói cho cậu hiểu hết tình cảm của tớ. Cho cậu biết cậu quan trọng như thế nào với tớ. Điều mà lâu nay tớ luôn giữ kín.

- Một kế hoạch để giữ cậu bên tớ. Để cậu có thể thích tớ nhiều hơn và quên được bạn kia đi. Tập nói chuyện trước gương mấy ngày nay, nhìn con gấu bông ở nhà rồi nói. Cái này quan trọng mà. Phải nói cho suông chứ không được vấp, với lại lúc mình nói những câu quan trọng như thế run lắm. Phải tập.

- Thứ 5 tới rồi, trước khi đi học không quên làm việc quan trọng nhất ngày hôm nay đó là bỏ cái băng đô tặng cậu vào cặp. Quên nó là coi như thua ngay từ vòng gửi xe rồi. Hôm nay không quên nhắc cậu là nhớ đợi tớ lúc ra về nha. Ngày hôm nay dài quá, những ngày gặp cậu thường qua nhanh lắm cơ mà. Sao đợi mãi không hết giờ vậy trời. Cuối giờ đến rồi, hí hửng mở cặp ra xem cái băng đô nó sao rồi. Vẫn còn ở đấy. Ô mà lúc sắp về bạn Hương (chung lớp với Yến) đứng đợi Yến trước cửa. Chắc nói chuyện hay đưa đồ gì xúi thôi mà. Không sao đâu !

- Hết giờ, tớ vừa mới dọn cặp xong thì cậu đã ra ngoài cửa với bạn Hương rồi. Hai đứa nói chuyện với nhau không nghỉ, rồi nắm tay nhau đi xuống luôn. Thấy 2 cậu đang đi thế kia chẳng lẽ tớ xen ngang vào nói Yến ơi ở lại đây xú sao. Trời ơi ! Đi theo Yến xuống sân trường. Hai cậu vẫn nói tiếp tục nói gì ấy, nhiều lắm cơ. Tớ lẳng lặng bỏ ra ghế đá ngồi chờ cậu. Thế mà hai cậu vừa nói chuyện vừa lấy xe đi về luôn. Cậu lại quên nữa rồi sao hả Yến. Tớ ngồi đây này giờ mà, vậy mà cậu bỏ về luôn. Tớ đợi mấy ngày nay để tặng cậu cái này cơ mà. Yến ơi!

PHẦN 5.6: Một Ngày Mưa.

Hôm đấy ngồi ghế đá đợi cậu về. Cậu dắt xe cùng bạn Hương về mà quên rằng tớ vẫn ngồi đợi cậu mãi ở đây. Thầm nghĩ chắc Yến tiễn bạn kia ra chỗ nhà thờ đầu cổng trường rồi đợi mình ở đó mà. Lặng lẽ dắt xe đi theo cậu. Ai đó về luôn chẳng hề biết gì hết. Buồn bã đi theo đến gần nhà cậu rồi cất tiếng nói :

- Yến ơi ! Sao cậu không đợi tớ ?

- Ô cậu chưa về à, tớ tưởng về rồi

- Tớ ngồi ở ghế đá đợi cậu này giờ mà

- Tớ không biết, nhớ kia nói cậu dắt xe về trước rồi!

- Chẳng lẽ tớ bỏ về một mình mà không đợi cậu sao, cậu nghĩ tớ xấu tính đến thế à

- Tớ xin lỗi, tớ nghe nhỏ kia nói vậy nên về luôn

- Cậu biết hôm nay cậu quên gì rồi không ?

- Quên gì nhỉ, đâu quên gì đâu ?

- Thật là không quên gì không, cậu chắc chứ !

- Chắc mà !

- Hôm nay cậu làm tớ buồn lắm !

- Thôi tớ xin lỗi này tớ không biết là cậu chưa về !

- Ý tớ không phải chuyện đó mà. Yến ơi cậu hết thích tớ rồi phải không ?

- Sao cậu lại hỏi thế, đương nhiên là còn rồi
- Hôm nay cậu cư xử lạ lắm !
- Tớ vẫn là tớ thôi !
- Cậu hết thích tớ cũng được mà !
- Sao lại cũng được
- Để tớ thưa cậu lại

Mở miệng đùa với cậu một câu nhưng mà vẫn còn buồn lắm. Theo cậu tới nhà

- Thôi cậu vào nhà đi, hôm nay tớ buồn cậu lắm !
- Thôi mà Huy, cho tớ xin lỗi, tối về nhắn tin cho tớ ha
- Không nhắn đâu !

Tới nhà, mở điện thoại ra, thấy cậu dòng tin nhắn của cậu :

- “Huy ơi cho tớ xin lỗi cậu nhé, tớ vẫn còn nhớ mà, tớ không quên đâu”
- Thật sự là giận cậu lắm đó. Cậu mà không nhắn tin trước cho tớ thì tối nay tớ không nhắn cho cậu trước đâu – một điều mà ngày nào tớ cũng mong về đến nhà để làm. Thật sự là tớ chẳng thể giận cậu lâu được. Tính đi ngủ luôn mà lại sợ cậu mong tin nhắn nên trả lời lại vậy
- Cậu đáng ghét lắm, nhớ cái gì mà nhớ !
- Huy ơi tớ xin lỗi mà, cậu đừng ghét tớ nha, chơi với tớ lại nhé !
- Trời ơi ! Ước gì tớ ghét được cậu đó.
- Ước cái gì không ước sao lại ước ghét được tớ ?
- Cậu biết tớ hôm nay có chuyện quan trọng muốn nói cơ mà!
- Chuyện gì thế cậu nói bây giờ được không ?
- Không ! Tớ tập trước con gấu bông mấy ngày nay, chuyện quan trọng sao mà nói qua điện thoại được!
- Thôi tớ tò mò lắm, nói cho tớ đi ha, nha Huy
- Không nói, ai kêu cậu quên rồi thì ráng mà chịu đi, thứ 5 cậu mà quên nữa là tớ không nói luôn đâu!
- Tớ biết rồi, thứ 5 tớ sẽ nhớ mà !
- Tối nằm ngủ. Lăn tới lăn lui mất nó vẫn không chịu nhắm. Lo lắng một điều gì đó. Chuyện quan trọng như thế mà tớ vẫn không nói được với cậu sớm thì thằng “người lạ” đó sẽ được dịp tấn công cậu. Không thể để chuyện đó xảy ra được. Mà giờ chỉ còn cách đợi thôi chứ biết làm sao đây ! Nửa đêm rồi mắt vẫn mở, trời bắt đầu đổ mưa. Con mưa nửa đêm lạnh thật. Nhìn trời mưa nào lòng thật. Tớ vốn chẳng thích trời mưa. Nhớ cậu. Muốn nghe giọng ai đó chúc ngủ ngon như hôm nay cậu ngủ sớm quá nên không gọi được. Đành nhắn một tin cho cậu vậy :

“Nhớ Yến quá không ngủ được nhắn một tin cũng không cho à. Ai đó nhớ đắp chăn lại không thôi mưa lạnh đó nha”

- Hi vọng sáng mai ai đó ngủ dậy đọc được tin nhắn này sẽ mỉm cười một cái. Thứ 4 trôi qua một cách lặng lẽ. Chiếc băng đô vẫn còn đó vẫn chưa thể được cài lên mái tóc xinh xắn của cậu. Chắc nó sẽ buồn lắm đây. Hai giờ sáng thứ 5. Đang ngủ bỗng bật dậy. Mồ hôi ướt hết cả áo. Ác mộng. Lâu nay mình có bị ác mộng bao giờ đâu. Tối hôm qua được cậu chúc ngủ ngon rồi cơ mà. Sao có thể gặp ác mộng được. Linh tính hôm nay sẽ có chuyện gì chẳng lành sắp xảy đến !
- Sáng thức dậy, đang nhắn một tin chúc cậu một buổi sáng tốt lành thì bất ngờ nhận được tin nhắn của thằng bạn thân nhất– Hà Anh :

- Mày ơi, tao với nhỏ kia chia tay rồi buồn quá !
 - Sao thế chuyện gì vậy mày, có gì gặp nhau tâm sự với tao
 - Uh tao cũng buồn quá, lâu nay chưa được gặp mày nữa.
 - Tội nghiệp mày, năm ngoái mày chia tay con H tao thấy mày buồn lắm rồi, bây giờ mới quen được nhỏ này thì... Hi vọng mày sẽ vượt qua được. Tao với mày chơi thân từ hồi lớp 6 cơ mà. Chuyện gì cũng có tao bên cạnh mà, đừng lo nhé !
 - Buổi sáng hôm nay của H thế nào – Tin nhắn trả lời từ Yến
 - Huy vừa gặp ác mộng !
 - Mơ thấy gì vậy H ?
 - Không nhớ nữa nhưng mà ghê lắm, đang ngủ thì hoảng hốt, tỉnh dậy mồ hôi ra đầm đìa !
 - Hôm nay Yến có chuyện qua trọng muốn nói với Huy.
 - Chuyện gì vậy Yến ?
 - Thôi để chiều Yến nói cho
 - Linh tính của mình đúng mà. Sẽ có chuyện gì chuẩn bị xảy ra đây. Lo lắng tiếp tục hỏi Yến :
 - Nói cho Huy được không Huy lo quá
 - Không có gì đâu, thôi H tập trung học đi
 - Học sao mà vào được. Trong đầu đã nghĩ tới trường hợp xấu nhất rồi. Sao hôm nay lại bi quan thế. Lỡ Yến muốn nói gì bất ngờ làm mày vui thì sao. Cũng muốn nghĩ như vậy lắm nhưng cơn ác mộng hồi sáng bỗng hiện về. Lo lắng một cách lạ thường.
- Chiều tối, học xong 2 tiết đầu chạy lên ngay trên lớp Yến đợi trước cửa.
- Huy hả, đợi Y xú, Yến chép bài cái đã
 - Uhm!
- Ra hành lang đứng đợi, mắt nhìn ra xa xăm, có lẽ mình đã đoán được một phần câu chuyện sắp xảy đến.
- Huy ơi, tớ vẫn chưa quên được một người, bây giờ bạn ấy lại muốn qua lại với tớ nữa !
 - Phải bạn mà cậu lưu là “người lạ” không ?
 - Đúng rồi !
 - Nhưng cậu nói với tớ là cậu quên bạn đó rồi mà, cậu hứa là không liên lạc với bạn đó nữa mà. Cậu hứa rồi mà
 - Tớ xin lỗi, tình cảm mà cậu !
 - Sao lúc tớ hỏi cậu đồng ý làm bạn gái tớ không thì cậu lại đồng ý trong khi cậu chưa thể quên. Muốn đùa cợt với tình cảm của tớ phải không !
 - Không có mà, tớ xin lỗi
 - Thế giờ cậu muốn ...
 - Tớ muốn có thời gian để suy nghĩ để xác định lại tình cảm của mình.
 - Bao lâu vậy
 - Một tuần !
 - Không được lâu quá, như vậy thì bạn kia sẽ lấy mất cậu thôi
 - Thế cậu muốn bao lâu !

- YẾN ơi tớ có làm cậu buồn hay có gì không phải cậu đừng buông tay dễ dàng như vậy mà. Nói với tớ đi tớ sẽ thay đổi vì cậu mà !
- Không cậu tốt lắm, không có gì mà tớ không thích hết.
- Tớ chả cần như vậy tớ chỉ cần cậu thôi. Hay là cậu làm bạn gái tớ thêm 7 ngày nữa nhé. 7 ngày nữa thôi. 7 ngày nữa tớ sẽ cố gắng lấy để lấy được tình cảm của cậu và làm cậu quên bạn kia mà...
- Huy ơi thật sự giờ tớ không muốn quen ai hết. Tớ cần thời gian. Cậu hiểu cho tớ !
- Tin này thật sự sốc với tớ quá ! Cậu có biết là hôm nay tớ có 1 chuyện ấp ủ bấy lâu nay để nói với cậu không ?
- Chuyện gì vậy cậu nói đi !
- Chắc tớ không còn cơ hội để nói nữa rồi !
- Huy ơi cậu có sao không thể !
- Không sao đâu cậu về lớp đi, thế thứ 7 cậu sẽ trả lời tớ đúng không.
- Uh đúng rồi thứ 7, mà thôi H về lớp trước đi tớ nhìn cậu về
- Uhm
- Vội quay mặt đi, sao mà đau quá. Sao mà có cái gì cay trong mắt mình. Thật sự là muốn khóc lắm. Muốn ôm cậu lại ngay lúc đó và nói “Tớ thích cậu nhiều lắm YẾN ơi”. Tớ muốn làm việc này lâu lắm rồi mà chưa có cơ hội. Chẳng lẽ bây giờ tớ phải im lặng sao. Nhưng sao lại không thể làm được. Tự trọng của 1 đứa con trai đã ngăn tớ lại.
- Trời bắt đầu đổ mưa. Mưa thật to và nặng hạt. Có có biết rằng cậu vừa đi thì mắt tớ đã đỏ nhòe rồi ko, bước vào lớp nhưng vẫn phải nở nụ cười với tụi bạn để chúng nó không nhận ra. Sốc thật đấy, không biết đây là lần thứ mấy mình đặt tình cảm nhiều như vậy lên một người con gái để rồi nhận được câu trả lời như vậy nữa. Bây giờ phải làm gì đây, chiếc băng đô tặng cậu vẫn còn trong cặp đây này, nhưng cậu thì đã đi mất rồi. Cuốn đi theo cơn mưa chiều nay!

7. Chương 7 : Hai Ngày Dài Đợi Chờ!

Bước vào lớp, ngồi gục xuống bàn, chóng mặt, mọi thứ xung quanh tối tăm lại. Tin nhắn tới – là của Hà Anh

- Ê thứ 7 đi bơi với tao nhé, lâu nay chưa gặp mày
- Tao buồn quá, Y muốn ct !
- Đm mày chọc tao đấy à, thấy tao vừa chia tay xong chọc à, bạn bè thế đấy!
- Ko có là thật đấy.
- Tụi bây đang vui vẻ như vậy mà sao lại...
- Tao cũng sốc lắm, không biết nữa. Ex của Y muốn quay lại, Y nói cần thời gian suy nghĩ.
- Thôi thứ 7 đi bơi với tao đi, có gì anh em tâm sự với nhau.

Cơn mưa vẫn còn nặng hạt, lo lắng nhắn tin cho cậu :

- YẾN ơi tí nữa để tớ chở cậu qua lớp nha, cậu không có áo mưa đi ướt bệnh bây giờ
- Thôi khỏi H à, tớ tự đi được rồi.
- Cũng đúng thôi, cậu vừa nói cần thời gian suy nghĩ cơ mà. Tớ quên mất, một thói quen nhìn thấy trời mưa là nhớ tớ cậu, sợ ai đó không thích mặc áo mưa lại cảm lạnh. Đọc tin nhắn tự nhiên lại thấy nhói. Chiếc băng đô trong cặp tớ cả tuần nay, hôm nay không thể bắt nó ở đây nữa được. Nhưng sao mà đưa đây. Cậu đã không muốn gặp tớ rồi mà. Nói chuyện thì chắc lại càng không muốn.

- Vào lớp học thêm cứ vài phút lại nhìn cậu 1 lần, không biết cậu nghĩ gì nhỉ, không biết cậu có nghĩ tới tớ cảm thấy sao không nhỉ. Đợi cuối giờ, lúc cậu không để ý nhẹ nhàng cẩn thận đặt chiếc hộp đặt bằng đồ vào cặp cậu. Còn không quên viết thêm một lời nhắn dán lên nữa “Yến ơi! Cậu đeo cái này vào xinh lắm đấy. Mai mốt đeo cho tớ ngắm nhé”. Chỉ hi vọng cậu mỉm cười một cái khi bất ngờ thấy chiếc hộp ở trong cặp. Từ chỗ học thêm Lý qua chỗ học Toán, chạy xe chậm chậm sau lưng cậu. Muốn chạy tới bên cậu nói bất cứ chuyện gì nhưng sao lại không thể.

- Tớ lớp toán, lại nằm gục xuống bàn. Mệt mỏi, không thể tập trung nghe được thầy giảng gì cả. Cả tâm trí bây giờ chỉ nghĩ về những lời cậu nói lúc nãy. Mình đã làm gì sai để Yến phải buồn đến nỗi phải suy nghĩ lại như vậy hả. Cố gắng tự nhủ rằng mọi chuyện rồi cũng sẽ ổn thôi mà, rồi Y cũng sẽ hiểu được tình cảm của mày thôi mà. Đừng lo nhé! Hết giờ, bước ra khỏi cửa:

- Huy ơi lại đây tớ có chuyện muốn nói với cậu

- Yến vừa nói vừa đưa tay vào trong cặp lấy chiếc hộp đựng bằng đồ ra. Tớ có thể hiểu ngay là cậu muốn trả lại cho tớ mà. Đừng mà Yến. Tớ đã muốn đưa cho cậu cả tuần nay rồi cơ. Không phải là vì chuyện cậu nói hôm nay nên tớ mới mua đâu cậu ơi

- Không Huy tặng Yến đó, Yến lo mà giữ lấy. Yến mà trả lại Huy thì đừng bao giờ nói chuyện với H nữa.

- Vừa dứt câu thì tớ vội quay đi. Không để Yến chạy theo đưa lại. Chậm rãi đi xuống cầu thang, mong Yến sẽ nhận nó và hiểu cho tớ. Xuống chỗ gửi xe, tìm xe mình thì thấy cậu đã đặt chiếc hộp lên xe tớ từ lúc nào. Thất vọng nhìn nó một hồi lâu, Yến ơi sao cậu lại không nhận. Tình cảm của tớ mấy ngày nay đó Yến à. Không nhất định tớ không giữ nó nữa đâu.

Phóng thật nhanh tớ nhà cậu. Khẽ đặt ngay nhẵn trước cổng nhà cậu rồi lảng lảng ra một góc xa đầu đường đợi cậu đi về.

- A! Thấy cậu rồi, cậu đạp xe chậm rãi về nhà. Nét mặt vẫn hồn nhiên như mọi khi của cậu. Yến ơi cậu cầm nó vào nhà đi nhé! Đừng vất nó đi mà tội nghiệp tớ lắm. Nhận cho tớ nhé cậu. Đợi thêm một lúc lâu nữa rồi lén đi ngang cửa nhà cậu xem. Chiếc hộp không còn ở đó nữa rồi. Chắc là cậu đã đem vào. Nhỏn miêng cười một cái. Thấy vui hơn được một chút. Chẳng biết tại sao nữa. Chạy xe về nhà với bao nhiêu suy nghĩ trong đầu.

Điện thoại rung, 3 tin nhắn mới:

- Y xin lỗi nhưng mà giờ Yến không thể nhận quà của H được nữa đâu

- H cứ làm vậy thật sự Yến khó xử lắm

- H cứ tốt với Yến, quan tâm Yến hoài vậy Yến thấy tội lỗi lắm H biết không

Như chẳng hề để ý cậu nói gì, tớ nhắn lại

- Ghét nó ghê, đã nói không nhận rồi mà cứ đưa. Lại còn dám lén bỏ vào cặp nữa. Đã thế lúc trả lại thì không nhận. Tìm xe nó nhét vào thôi. À xe nó đây rồi, đem về nhà đi nhé. Sặc cái gì vậy này, dám để trước nhà mình nữa cơ à. Con trai gì mà cứng đầu thật đấy!

- Nghĩ thầm dòng tin nhắn ngốc nghếch này sẽ làm cho cậu vui. Ngồi ăn vài miếng cơm vào, chả thể nuốt trôi được. Vẫn còn không thể tin được chuyện gì đang xảy ra với mình nữa. Một hồi lâu sau cậu trả lời lại:

- Huy à, bây giờ thật sự là tớ muốn có 1 khoảng thời gian để tớ xác định lại tình cảm thật sự của mình. Tớ không muốn quen ai hết tớ muốn 1 mình. Cậu biết không bây giờ nếu cậu cứ như thế này, cứ tốt với tớ rồi quan tâm tớ, tớ sẽ cảm thấy lúc nào cũng có cậu rồi nên không biết trân trọng tình cảm cậu dành cho tớ đâu. Bây giờ cậu và tớ cứ xem nhau như hai người bạn đi rồi sau đó tớ mới xác định được cậu có thật sự quan trọng với tớ không. Nếu có thì tớ sẽ tự tìm đến cậu còn nếu tình cảm tớ dành cho cậu chỉ như 1 người bạn thì ta vẫn có thể làm bạn của nhau mà đúng không. Thế nhé! Mong cậu hiểu cho tớ!

- Một tin nhắn thật dài. Bây giờ cậu bắt tớ phải xem cậu như là bạn thôi ư. Bắt tớ không được quan tâm đến cậu. Bắt tớ thấy cậu đi học về mệt cũng không được hỏi thăm, bắt tớ đi ngủ cũng không thể chúc một ai đó, mỗi sáng ngủ dậy không được nhắn 1 tin chúc cậu một buổi sáng tốt lành. Cậu ác lắm, sao mà tớ làm được. Tớ ghét cậu lắm. Sao cậu lại phũ phàng như vậy.

- Nằm trên giường muốn khóc thật nhiều. Muốn cho tình cảm theo nước mắt thấm vào gối rồi bốc hơi hết đi cho nhẹ lòng. Nhưng sao lại không thể. Có lẽ vì vẫn còn hi vọng một điều gì đó. Hi vọng cậu sẽ suy nghĩ lại. Hi vọng cậu sẽ nhớ tới những kỷ niệm của tớ và cậu để hiểu được tình cảm tớ dành cho cậu chân thành lắm cậu biết không. Ở bên cậu tớ thấy vui lắm, nhất là mỗi lúc nhìn cậu cười đấy. Tớ được là chính mình. Một cảm giác mà lâu nay tớ tìm kiếm mãi.

Hi vọng là một điều rất đẹp, có thể là thứ đẹp đẽ nhất trong tất cả, và những thứ đẹp như vậy sẽ không bao giờ chết. (Hope is a good thing, maybe the best of things, and no good thing ever dies. trích phim “The Shawshank Redemption”)

Nửa đêm không thể ngủ được. Nhắn một tin cho cậu :

- Tớ biết rằng cơ hội bây giờ của tớ thấp lắm. Chắc chỉ khoảng 1% thôi nhỉ, có nhiều quá không cậu. Nhưng Yến ơi trước đây tớ cũng nghĩ chỉ 1% là mình có thể làm quen được cậu thôi. Và cậu biết sao không 1% đó đã trở thành hiện thật đấy. Bây giờ tớ chỉ còn biết hi vọng thôi. Hi vọng 1% kì diệu kia sẽ xảy ra 1 lần nữa. Thôi cậu ngủ đi kìa. Khuya lắm rồi !

- Thứ 6 đến, một ngày trôi qua thật chậm. Một ngày không thể nói chuyện không thể nhắn tin. Một ngày dài lo lắng mà mong chờ. Ngủ nhiều lần tỉnh dậy trong đêm. Tất cả cũng chỉ vì 1 lý do đó thôi. Đến khi quá mệt mỏi thiếp đi, đó mới là một giấc ngủ bình yên. May mắn thứ 7 cũng đến được. Hôm nay cúp học đi bơi với thằng bạn thân.

- Buổi chiều trời mưa, nhưng vẫn xách “cặp” đi bơi với nó. Nó và thằng em đang ngồi đợi mình này giờ. Híc tới trễ làm nó đợi này giờ. Thả mình xuống làn nước, như muốn quên đi mọi chuyện xảy ra những ngày hôm trước. Bơi một vòng 2 đứa lại nói chuyện với nhau :

- Thế mày nói cho nó là nó quan trọng thế với mày lắm chưa – Hà Anh hỏi

- Chết tao, tao...

- Chưa nói hả

- Hôm đây tao định nói rồi, lên sẵn cả kế hoạch. Không ngờ lại

- Sao mà chậm thế, thôi mày ơi, xõa đi. Còn chiều này đợi nó trả lời nữa mà

- Nhưng tao có linh cảm sẽ có chuyện gì nữa !

- Sao mày nghĩ nhiều thế, thôi bơi đi

- Hai thằng bạn thân lâu nay chưa gặp, bây giờ không biết bao nhiêu là chuyện để nói. Đi bơi cùng với mày xong. Hai đứa lượn một vòng công viên tao đàn. Làm bịch bánh trắng trộn vữa hè, ngồi nhìn công viên, nhìn các chị, các cô, các bé tập thể dục ở đây. Hàn thuyền đủ mọi chuyện trên đời. Nỗi buồn và lo lắng dường như vơi bớt đi nhiều.

- Cám ơn mày nhé. Luôn ở bên tao khi khó khăn. Ở đời tìm một thằng bạn thân thì khó vô cùng. Chuẩn bị về, giúp mày về trường nhỏ bạn gái mày. Giúp 2 đứa làm lành lại với nhau (bạn gái nó là em gái kết nghĩa của mình). Thấy mày cũng vui được phần nào. Chia tay mày tao đi học. Hi vọng chiều này sẽ có tin vui báo ày.

- Giờ học đến. Thấy Yến ngồi trong lớp, hai đứa nhìn nhau vẫn không thể nói gì. Hồi hợp, hi vọng Yến sẽ mỉm cười với mình mà. Cuối giờ, Yến lẳng lặng bỏ về. Quên mất là tớ vẫn đang rất mong chờ cậu trả lời của cậu rồi sao. Vội chạy theo kéo tay Yến lại :

- Yến ơi cậu trả lời cho tớ đi

- Trả lời gì

- O chuyện cậu suy nghĩ mấy ngày nay đó !

- Cậu nghĩ 2 ngày tớ suy nghĩ được không

- Nhưng cậu nói tới thứ 7 sẽ cho tớ biết cơ mà. Thế bao giờ hả cậu

- Khi nào suy nghĩ xong tớ sẽ nói
- Là không bao giờ luôn đúng không cậu !
- Yến vừa nói câu cuối xong thì lạnh lùng quay đi. Tớ thì đứng khựng lại, nhưng chắc cậu cũng nghe được câu cuối tớ nói. Đứng sững một lúc, không tin được là cậu sẽ trả lời một cách lạnh lùng như vậy. Bỗng dưng thấy mắt cay cay gì đó. Nhấn tin cho cậu :
- Yến ơi, cậu đang gieo một hi vọng cho tớ mà cậu sẽ biết là không bao giờ thành sự thật đúng không cậu. Đau lắm Yến ơi !
- Đợi mãi không thấy trả lời. Bất chợt mở máy tính lên thì thấy trên facebook Hà Anh, thằng bồ cũ cũ của cậu (tạm gọi là XX), và cậu đang chửi nhau thậm tệ :
- Status của Hải Yến : Now I just can say that I'm sorry
- Hà Anh : Sao mà cứ bám vào quá khứ sông mãi được. Để quá khứ ảnh hưởng đến tương lai liệu có đáng không vậy
- XX : Thế à ?
- Hà Anh : Uh thế đấy thì sao. Sống thì phải biết nhìn về phía trước chứ. Còn những thằng mà chuyên đi phá hạnh phúc người khác với đấm sau lưng tao khinh
- XX : Mày nói ai phá hoại tao không hiểu. Thứ như mày biết c** gì mà nói với xen vào chuyện của tao
- Hà Anh : Tao nói phá hoại có nghĩa là con chó như mày đấy. Chẳng lẽ mày không hiểu tiếng Việt cơ à. Hay nị là thên Tàu khựa éo hiểu TV hả
- XX : Lũ cặn bã như mày mới làm xấu đi Tiếng Việt thì có. Đéo biết thằng bạn mày nói với mày cc gì nữa mà lại kêu tao đi phá hoại hạnh phúc. Một lũ ngu học
- Yến : Sao trên đời lại có loại người như vậy nhĩ. Xen vào truyện người khác rồi lên wall người ta ăn nói như vậy nữa
- Yến : Lại còn dám dạy mình cách yêu nữa chứ, damn it !
- Mình : Thôi cho tớ xin đấy được không, cả Yến cả Hà Anh
- Hà Anh : Bạn có biết thằng Huy bị mấy lần như thế rồi không. Mình không muốn thấy nó như vậy nữa nên mới lên tiếng . Những đứa không biết quý trọng tình yêu thì sẽ chẳng bao giờ có được nó. Game này là của Y chơi, muốn kết thúc sao là tùy Yến. Peace out !
- XX : Thằng ngu ạ, game này từ đầu chỉ có mình tao và chỉ mình tao chơi thôi ha ha
- Vào facebook xem thằng XX là thằng bm nào, đập vào mắt là hình ảnh một trẻ trâu để tóc bờm ngựa, nhìn đã mất cảm tình lắm rồi. Yến lại có thể quay lại với thằng này ư.
- Đọc đoạn chat trên face xong mà ứa cả nước mắt. Không ngờ Yến lại là người như vậy. Cả một con người lâu nay mình yêu thương đã không còn nữa rồi. Hà Anh PM yahoo :
- Ê mày, bỏ đi Huy
- Tao cũng không biết sao nữa !
- Tao khuyên mày thật lòng đấy, lựa chọn cho sáng suốt, tao không muốn thấy mày buồn nữa đâu
- Khó quên lắm mày ơi, tao thích nó nhiều như vậy, tao đổ mắt này giờ rồi mày ơi
- Tối ngủ cứ khóc đi, khóc cho sưng mắt rồi mai quên nó !
- Vội PM Yến :
- Yến ơi cho tớ xin lỗi, thằng bạn tớ nó hơi nóng tính
- Không sao đâu cậu

- Cậu đừng để bụng nó nhé, để tớ bắt nó xin lỗi
- Không cần đâu H. Mà H tớ với cậu nên dừng lại ở đây đi, mình không tiến xa được đâu H ơi
- Tại sao, tại sao vậy Yến, nói cho tớ lý do được không
- Bên cậu tớ thấy có khoảng cách
- Khoảng cách ư, sao cậu lại không bao giờ nói với tớ vậy
- Không phải cái gì cũng có thay đổi được đâu, tớ và cậu không hợp H à
- Không hợp sao lúc đầu mình lại thích nhau nhiều như vậy được. Mình chưa hề cãi nhau luôn mà sao cậu lại nói không hợp
- Ha ha, đâu phải cứ phải cãi nhau thì mới là không hợp
- Đúng thật mà . Khi yêu thì không hề cần lý do, đến lúc chia tay thì lại có đến cả ngàn.
- Tớ xin lỗi
- Cho tớ hỏi cậu 1 câu cuối nhé. Cậu có muốn 1 câu chuyện có kết thúc đẹp không ?
- Tớ không biết, truyện của cậu mà
- Uhm

Tin nhắn đến của Y lúc nửa đêm

Tớ xin lỗi, tất cả là lỗi của tớ, đáng lẽ ra ngay từ đầu tớ phải suy nghĩ thật kỹ trước khi bắt đầu, thôi thì có lẽ cậu cũng chẳng cần 1 người bạn như tớ nữa đâu nhỉ, hãy sống thật tốt, quên tớ đi, tớ tin 1 người tốt như cậu sẽ mau chóng tìm được người yêu và quan tâm cậu thật sự. Sometimes it's last in love but sometimes it hurts instead.

- Thế là lâu nay mình đặt tình cảm nhầm người nữa sao. Yến không như vậy đâu. Yến mà tớ biết là 1 cô bé khác hẳn hoàn toàn. Một cô bé hồn nhiên, vui tươi. Bên cậu tớ thấy được một cái gì đó bình yên. Một cái gì đó thơ ngây trong sáng, và cả 1 chút ngốc nghếch nữa.
- Vài ngày sau nhiều chuyện xảy ra thật. Yến quen lại thằng kia được hai ngày rồi chia tay nó chia tay nó luôn. Chắc có lẽ cậu đã suy nghĩ rất nhiều. Chuyện gì xảy ra vậy trời. Đến bây giờ cậu vẫn đang một mình thôi. Thật sự là không thể hiểu được cậu Yến à. Liệu bây giờ tớ có nên kéo cậu lại không ?
- Mấy ngày nay lúc nào tớ cũng suy nghĩ. Tớ sẽ nỗ lực 1 lần cuối cùng. Tớ sẽ thực hiện lời hứa của mình là sẽ không buông tay cậu dễ dàng. Tớ sẽ bắt đầu viết cuốn truyện này, viết lại những kỷ niệm ngọt ngào của cậu và tớ, hi vọng cuốn truyện này sẽ giúp cậu cười thêm một lần nữa khi đọc lại. Tớ sẽ đặt niềm tin của tớ vào đây. Mong cậu biết được một điều mà tớ chưa có cơ hội để nói với cậu để rồi đã quá muộn. Mong cậu sẽ hiểu được tình cảm của tớ.

8. Chương 8 : Trang Giấy Trắng...

- Ngày hôm nay mình sẽ đưa Yến cuốn truyện mình đã âm thầm viết cả 2 tuần nay. Hi vọng Yến đọc xong sẽ trả lời về đoạn kết ình. Sợ Yến trả lại quá. Giờ ra về đứng trên lầu thấy Yến đang đi ở dưới. Vội vàng chạy xuống đưa cho cậu, vẫn không thể nói gì nhiều được. Vẫn còn một khoảng cách gì đó :
- Yến ơi, cậu nhận cái này cho tớ nhé!
- Gì vậy Huy, thôi tớ không nhận đâu.
- Không có gì đáng giá đâu mà. Một cuốn truyện tớ viết tặng cậu thôi
- Học sinh ban A như cậu cũng biết viết truyện à. Thật không đấy ?

- Thật mà. Đọc đi rồi biết tớ nói thật hay không ?

- Uhm tớ sẽ đọc !

- YẾN vội quay đi, vẫn lạnh lùng như lần cuối tớ nói chuyện với cậu. Thôi về nhà thôi. Về nhà và hi vọng nhé, hi vọng nỗ lực cuối cùng của mày sẽ được đền đáp Huy à ! Không dễ dàng buông tay người con gái mày thích, đó là điều mày đã làm được. Nhưng không cần phải suy nghĩ quá nhiều đâu. Những gì bắt đầu từ trái tim sẽ đến được trái tim thôi mà. Không sớm thì muộn, không phải người này thì sẽ là người khác.

Sáng chuẩn bị đi học. Tít tít tít... Tin nhắn đến.

- Huy ơi cuối giờ ở lại gặp tớ 1 xíu nhé !

- Chuyện gì đây. Linh tính lại một chuyện không tốt xảy đến nữa. Nhưng lại không dám tưởng tượng ra. Cả ngày ngồi học không được. Nôn quá. Một câu trả lời ọi câu hỏi của mình. Một đáp án cho những hi vọng lâu nay. Chút nữa mình sẽ biết ngay thôi mà.

- Ra về vội xuống chỗ Yến hẹn. Sân trường buổi trưa nắng gắt. Dòng người đang hối hả ra về. Lặng ngồi ở một băng ghế đá dưới gốc cây. Mắt nhìn xa xăm nghĩ vẩn vơ gì đó, một vài cơn gió nhẹ buổi trưa thổi tới.

- Yến kia rồi. Vẫn là Yến từ lâu nay. Vẫn gương mặt xinh xắn ấy, hai tay áo xắn lên. Lần này đầu lại có cài thêm 1 chiếc nơ nữa. Mình đã chuẩn bị tâm trạng cho chuyện xấu nhất xảy ra rồi. Dù có thế nào đi nữa mình cũng sẽ không hối hận đâu. Mình đã cố hết sức rồi mà !

Yến lại gần mình cất tiếng lên :

- Huy ơi ! Từ hôm qua tới giờ đọc truyện cậu xong tớ suy nghĩ nhiều lắm. Tớ gửi cậu cái này !

- Gửi tớ gì vậy Yến ?

- Cậu cầm đi !

- Nói xong Yến lấy trong cặp ra một cuốn sách. Thấy thoáng qua rất giống cuốn truyện của mình đưa cho Yến hôm qua. Nhìn gần lại xem nào ! Đúng là truyện của mình thật rồi. Trang đầu còn in cái bìa với dòng chữ “Cậu ơi làm gà bông của tớ nhé” kèm ảnh 2 con gà bông đang hun nhau nữa mà. Đưa lại ình chắc là từ chối đây mà. Mình hiểu rồi. Thôi không sao đâu Huy. Mày cố hết sức rồi mà !

- Thôi tớ hiểu ý cậu rồi Yến. Tạm biệt nhé, tớ về đây.

- Khoan đã ! Cậu đi đâu đấy Huy, mở ra đi !

- Mở ra làm gì, tớ viết nó mà, tớ biết trong đó có gì mà.

- Mở ra đi Huy !

- Được rồi ! Ồ mà sao trang nào cũng trắng bóc thế này, không có chữ gì hết là sao?

- Đúng rồi đấy không hề có chữ gì đâu.

- Là sao hả Yến ?

- Không có chữ là đúng rồi đó ngốc, vì đây là phần hai cơ mà. Tớ chưa muốn viết chương kết cho nó đâu. Huy ơi! Tớ và cậu sẽ cùng nhau viết cuốn truyện này tiếp nhé ! Cậu đồng ý không Huy ?

—— HẾT ——

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cau-oi-lam-ga-bong-cua-to-nhe>